Ч. 90 (14.633). Львів, субота 24. квітня 1937 Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 228-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Леґіон. Праґа „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч. У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Строгий присуд у черновецькому процесі.

5-ОХ ОБВИНУВАЧЕНИХ ЗАСУДИЛИ НА 13 РОКІВ ВЯЗНИЦІ.

Вчора покінчилася перед черновецьким военним судом розправа проти 6-ох українців, що висвистали румунський національний гимн. В 6-ій годині пішов суд на нараду, а за годину предсідник проголосив такий призуд:

Студ. Володимира Тодорюка, за нарушення прилюдного спокою і ладу та за обиду національних почувань — на 5 літ вязниці, 200.000 левів гривни, на 5-літню втрату громадянських прав та 2.000 левів коштів процесу.

Адв. конципієнта Степана Насадюка, за те саме — на 4 роки вязниці, 20.000 левів гривни, 5 літне позбавлення громадянських прав і 2.000 левів коштів процесу.

Студ. Івана Григоровича — на 2 роки вязниці, 10.000 левів гривни, 5-літне позбавлення громадянських прав і 2.000 левів коштів.

Адв. конципієнта Дениса Квітковського — на 2 роки вязниці, 20.000 левів гривни, 5-літне позбавлення прав. і 2.000 левів коштів.

Приватного урядовця Івана Бучка — на 6 місяців вязниці, 10.000 левів гривни, 5-літне позбавлення прав і 500 левів коштів.

Студ. Ореста Зибачинського звільнено від вини й кари.

Хід процесу подаємо у цьому числі.

Совітська дійсність в насвітленні совітського премієра.

Голова ради народніх комісарів СССР Молотов опублікував статтю на тему „Наші завдання в боротьбі з троцькістами й іншими шкідниками, диверсантами і шпіонами"; є це друга частина статті про „шкідництво, диверсії і шпигунство японсько-німецько-троцькістівських агентів".

Стаття є інтерпретацією резолюції останнього пленуму центрального виконавчого комітету партії та двох промов Сталіна, виголошених на тому засіданні.

Молотов виразно стверджує, що большевицькі провідні кадри не стоять на висоті своїх завдань, хоч від 1933. до 1936. р. число комуністів серед персоналу інжинірів і техніків зросло з 9 на 24 прц., а в деяких царинах промислу навіть до 28 прц. Та богато керманичів промислу занедбалось у своєму політичному розвитку й це допровадило до того, що троцькісти й агенти чужих держав впливали на господарських діячів.

Лік на ці браки бачить Молотов в критиці і самокритиці. Дальше Молотов напятнував злодійство й обфріхування людей, у чому брали участь і визначні партійні керманичі. Господарський провід уважає, що за добір людей відповідає партійний провід; на нього він намагається звалити свої невдачі на шкідництво. Критика й самокритика також не дає бажаних вислідів, бо часто використовують її до особистих порахунків. Процеси троцькістів, не тільки не піднесли продукції, але ще її обнизили; Молотов признається, що „завдання дігнати і перегнати капіталістичні краї в ділянці техніки не здійснено". Також інші місця зі статті Молотова доказують, що в СССР помітне обниження продукції і організаційний хаос.

Небезпечна нічна виправа з погашеними світлами.

ТРИ БРИТІЙСЬКІ ПАРОПЛАВИ ПРОБУЮТЬ ДІСТАТИСЯ ДО БІЛЬБАО.

Минулої ночі перед північчю виплило з французької пристані Сен Жан де Люз у напрямі Більбао 3 англійські пароплави з харчами. Вони пливуть з погашеними світлами; кожний має на чердаку одного пільота з Більбао, які прилетіли недавно до Сен Жан де Люз літаком (один з тих пільотів вернувся до Більбао на кораблі „Сівен Сі Спрей"); ті пільоти мають перепровадити кораблі через мінові поля. Годину пізніше відчалив зі Сен Жан британійський кружляк „Гуд" — він ескортуватиме мабуть 3 пароплави до границі баскійських територіяльних вод.

Ті кораблі мали причалити до Більбао коло 8. години рано. Якщо пощастить їм, значить бльокада Більбао не є успішна.

Чи справді баскійські католики підтримують червоний уряд?

Вістка про переговори ген. Франка з басками викликала сензацію, бо загально розповсюджений погляд, що ввесь баскійський нарід, не зважаючи на глибоке привязання до католицизму, стоїть по боці червоних. Польська „Католицька Пресова Агенція" квестіонує це, беручи під увагу вислідн минулорічних виборів.

До згаданих виборів виступило у баскійських провінціях 13 партій, але лише 3 з них уявляють собою поважні політичні групи: католики, людовий фронт і баскійські націоналісти. У виборах 1936. р. католики дістали 32 прц. голосів, людовий фронт також 32 прц., націоналісти 36 прц., себто всі три групи є менше більше рівні щодо сили. З того виходило би, що 68 прц. басків католиків ділиться на дві приблизно рівні частини: католицької партії, прихильної ген. Франкові та націоналістичної, що не має своїх представників у автономному баскійському уряді, що підлягає валенсійському. Від коли від бельг. націоналістів відділилася ліва фракція „баскійської акції", залишилися між ними самі католики. Між десятьма членами уряду мають вони 4-ох представників, марксисти 3-ох „ліві републиканці 2-ох „крім того є там один „невтральний націоналіст".

Зате католицька партія не підтримує уряду з Більбао, тому він зовсім не має права промовляти в імени басків-католиків. У баскійських провінціях половина католиків орієнтується на Більбао, половина на Бурґос, зате у Наварі католицька партія дістала при виборах з 1936. р. 67 прц. голосів, а націоналістична лишень 10 прц. Значить — коли візьмемо під увагу цілий баскійський нарід, між баскійськими католиками є не більше як 35 прц. прихильників автономного баскійського уряду з Більбао.

ЖЕНЕВСЬКІ ЧУТКИ.

Женева, 19. квітня 1937.

Колиб відомости, що кружляли минулого тижня в Женеві не зявилися в пресі оздоблені питайними знаками, то їх можна булоб уважати першоквітневими жартами. Спочатку поширились чутки про арешт Сталіна, потім зявилися відомости про зближення між Німеччиною та СССР, потім про помирення між правою і лівою Еспанією, про нову світову конференцію тощо. Звернути увагу на деякі з цих так званих татарських відомостей треба не лише з журналістичного обовязку, а й тому, що деякі часописи, очевидно і політичні чинники занялися цими відомостями цілком поважно і це дуже характеристичне для сучасних політичних відносин Европи і для способу думання в деяких державах.

У „Журналь де Женев" помістив головний редактор Жан Мартен передову затитуловану „Чи Москва наближується до Берліна?" В ній він пише „Від кількох днів у Франції зростає занепокоєння: Чи не думає Німеччина про зближення зі Совітами? Стара когорта, яка оточувала Републику, змаліла: Польща еманципувалася, Югославія не хоче мати нічого спільного з Совітами, Румунія поводиться стримано, Бельгія невтралізується. Чи віддалившись від старих приятелів через порозуміння з СССР спостерігає Франція тепер ,що і Сталін звертається тепер у бік Гітлера?"...

Французьких прихильників союзу з СССР обурює сам здогад такої можливости, яка врешті тою дуже неймовірна, але треба переглянути симптоми такої можливости, гадає автор статті. До них належить та обставина, що московський диктатор систематично усуває всіх жидівських провідників, які грали першорядну ролю в большевицькій революції та моглиб перешкоджати порозумінню з Німеччиною. По друге Сталіна дуже непокоїть те, що Японія поліпшила свої відносини з Китаєм, щоб зосередити всі свої сили проти СССР. Німеччині підозрілим видається те, що вона не зірвала ще рапальського порозуміння. Гітлер, розуміється, хотів краще порозумітися з Францією, ніж з СССР, але Франція показує себе такою скептичною, що він одного дня може звернути свої погляди з заходу на схід. Окрім того на думку автора політика Гітлера і Сталіна має те спільне, що не вона збудована на засадах, а засади пристосовані до неї. „Інакше кажучи, „Фірер" не зважаючи на свою містику є передовсім реалістом". Автор гадає, що „зближення з Москвою буде одного дня дуже можливе", але не тепер, бо „Гітлер збудував свою сучасну політику на цій містиці". Дотогож він втягнув дуче до протикомуністичного походу і раптовим зворотом у відносинах до СССР він порушив би довіря до тривкости своїх плянів... „В цих обставинах ми схильні вірити спростуванням, що приходять з Берліна".

Навести ці думки женевського денника було варто. щоб показати, як мало властиво розуміє

европейська преса саме єство відносин між Московщиною і Европою. Відомости про зближення між Берліном і Москвою виникають вже не вперше. І нема сумніву ,що тепер, як і раніше їх поширює Москва та її агенти в Европі, щоб збільшувати московські впливи на французький уряд, переляканий примарою цілковитої ізоляції на европейськім суходолі. Одним з доказів цього може бути повідомлення париського кореспондента „Журналь де Женев“, також із питайним знаком, про те, що французький уряд має післати до СССР військову місію з якихсь 30 старшин. Це малоб статися в звязку з тривким зростом значіння військового чинника в СССР та малоб на меті звсувати сучасне становище в Москві та погляди провідників совітської армії. Кореспондент висловлює побоювання, що висилка військової французької місії до Москви моглаб бути приготуванням до мілітарного союзу, який міг би мати особливо небезпечні наслідки з огляду на ролю, яку відограють комуністи при режімі „людового фронту“. Виправдати мілітарний союз із Москвою, який не лишився би без дуже відємного впливу на франко-англійські відносини, намагаються франц. комуністи необхідністю попередити ним здогадне німецько-московське зближення. Ці маневри Москви та її агентів у Франції, а почасти і в цілій Европі взагалі, можуть мати деякий успіх лише тому, що большевизму в Европі все ще не знають з близька. В Европі все ще дуже поширена думка, що коли большевизм у його теперішній формі зникне, то ніяких засадничих противенств між СССР та національними державами Европи не буде. Тимчасом, якби московська влада перейшла від комуністичної партійної олігархії до військової диктатури, то в СССР та його відносинах до Европи властиво нічого не змінилось би. „Містика Гітлера“ випливає зовсім не з мінливих потреб німецької політики, а політика ця випливає з національних конечностей німецької нації, які не можна міняти так само, як „генеральної лінії“ сталінської чи ворошилівської політики. І саме національні категорії німецької думки провадять до пізнання, що большевизм є лише формою московського імперіялізму засадничо ворожого нормальному розвиткові цілої Европи і в першій мірі самої Німеччини, великої держави, будуччина якої лежить безумовно передовсім на Сході, який винищує Московщина.

До заходів Англії помирити ворожі табори в Еспанії „Журналь де Женев“ ставиться дуже скептично. Англійське твердження, що девять десятих еспанців хоче мати „невтральний режім“, уважає він ні на чім не основане, а наскрізь фантастичним уважає він пропозицію лівого „Дейлі Геральд“ поставити на чолі цього „невтрального“ уряду генерала Міяху. Але той „Журналь де Женев“ не щадить від часу до часу добрих порад генералові Франкові порозумітися з басками та катальонцями пообіцявши їм широку національну автономію. Але на жаль порозуміватися властиво нема з ким: і в Більбао і в Барсельоні ширяють московські агенти, що дістають „добровольців“ та зброю з Франції. Звязавши свій національний рух з большевизмом катальонці і баски зробили справу його неактуальною.

Таксамо неактуальні і всі спроби господарської відбудови Европи, до нової світової конференції включно, як довго Москва має на них вплив.

М. Данько.

Наскільки можлива санація „Народнього Дому“ у Львові?

(Продовження.)

СУБВЕНЦІЇ.

Дальшою причиною катастрофи була нечувана розтратність на субвенціонування всяких ефемерних фікцій, як „Рускої Аграрної Партії“, „Рольничого Союза“ і т. п. Один із втаємничених і певно найкраще поінформованих т. зв. староруських діячів оповідав мені, що сам „Рольничий Союз“ мав коштувати Н. Дім коло 200.000 зол. Кілько на ті цілі в дійсности майна Н. Дому розтрачено, годі покищо означити, бо субвенції видавались під всякими виглядами, а в книгах Н. Дому залишилася ще по нинішній день довга черга т. зв. зворотних позичок та субсидій, виданих ріжним особам правним та фізичним на суму понад 43.000 зол., в більшости зовсім нестягальних, які як зайвий рахунковий баляст треба буде відписати. Ще в 1935 р., коли фінансова катастрофа Н. Дому була стверджена і неминуча, виплачено на субвенції 15.855 зол.

Одною з форм субвенцій були теж дарові помешкання, що доходили до суми 36.000 зол. річно, до яких Н. Дім повинен би був ще доплачувати коло 10.000 зол. податків. Дарові помешкання ділились на дві категорії, а саме на безоглядно дарові, за які установи з роду нічого не платили, і на ті, які, що правда, мали платити поміркований умовлений чинш, але його їм справила при кінці року відписували — в міру виказаної в даній році льояльности супроти п. комісаря. Непокірних обтяжувано вправді чиншами, але тільки в одному випадку прийшло за управи п. Бачинського супроти вельми дуже непокірних „Русских Дам“ з того титулу до скарги. Залеглости інших русских установ, оскільки не були відписані, є теж здебільша задавнені, бо скаржити можна залеглий чинш лише за останні три роки; тимчасом деякі сягають навіть 8 літ! З українських установ, нечисленно приміщених у Народнім Домі, ніодна не користала з чиншових пільг і з чиншом не залягає.

ЯК СТЯГАНО ЗАЛЕГЛІ ЧИНШІ.

Не краще було й зі стяганням залеглих чиншів від чужинців, у першій мірі жидів, що винаймали крамничні льокалі. І так п. Калісман, що розсівся на просторонї двох вулиць і роками управляв „субльокаторський промисл“, винен зверх 56.000 зол., забезпечених, що правда, на його реальности, не зважаючи на кільканадцять термінів, неможливих до векзеквування, п. Гаванер винен кругло 10.000 зол. і т. д., а загалом сума чиншових залеглостей по кінець 1935 р. дійшла до 173.000 зол. Стягальність тих залеглостей оцінюється на 25%. Для порядку слід замітити, що між чиншовими залеглостями є і претенсія до СС. Василіянок за державу реальности при вул. Зибликевича 30, і то на суму 35.000 зол. Ця претенсія, з виняткового енергією екзеквована п. Бачинським, є, як упевняють правники, певна до виграння; але СС. Василіянки протиставлять їй свою претенсію: звороту кількандцяти тисяч, вложених у ремонт державленої реальности.

Не диво, що при такій ліберальній господарці Народнього Дому в р. 1935 з теоретичного річного впливу за комірне 150.000 зол., а разом з наймом обох саль 197.000 зол., ефективно заінкасовано лише 75.000 зол. Справедливість каже відмітити, що на такий слабий вислід інкаса вплинула теж обставина, що в 1935 році без вини управи стояли порожно помешкання чиншової вартости коло 33.000 зол.

КОШТИ АДМІНІСТРАЦІЇ, БУРСА, БІБЛІОТЕКА І МУЗЕЙ.

Супроти представлених вище доказів щедрости п. Бачинського нікого не здивує, що й кошт адміністрації Н. Дому був відповідно високий. В 1929 р. був він кругло 76.000 зол. або 33,6% доходів брутто. В пізніших добах, правда, кошти адміністрації постепенно спадають, але все ще в 1935 р. доходять до 37.000 зол. або 17,2% доходів брутто.

Не менше розтратно велась бурса (і долучене до неї т. зв. „Общежитіє“), що в 1935 р. коштувала разом з коштом дарового приміщення 19.691 зол., а персональні видатки на цілий штаб виховників та управу кухні були 680 зол. місячно. (Цього року має бурса лише 38 питомців).

Зате зі здивуванням треба піднести, що на бібліотеку і музей, яких удержання є чи не найголовнішим статутовим обовязком Н. Дому, видавано готівкою всього **2.537 зол. річно**, при чому обі ті установи обслуговує один управитель (доцент петроградського університету!) та один возьний. Нічого дивного, що одним з перших актів нової управи було признання бібліотеці скромної дотації з 5%-вого фонду у висоті 50 зол. місячно на найконечніші дрібні видатки, в першу чергу на оправу книжок.

Так представляється в зовсім грубих нарисах система й оконечний біланс господарки останнього комісаря. Ще раз завважую, що наведені дані оперті на досьогоднішних рахункових вислідах, оконечно ще не замкнених, тому й мають лише ілюстраційний та орієнтаційний характер.

ВИГЛЯДИ САНАЦІЇ.

А тепер постараюсь коротко представити вигляди санації майна Н. Дому та що в цій справі вже зроблено.

На вступі мушу зазначити, що вибір адміністратора був дуже щасливий. Проф. Вельпель, людина тверда і послідовна, є знаменитим фахівцем не лише в технічних, але й фінансово-господарських справах; у таких справах, в яких з природи речи менше орієнтується, уміє все підшукати відповідних дорадників. В досьогоднішній діяльности умів завжди погодити інтереси своїх мандантів, себто Уряду і Державного Банку Краєвого Господарства, з інтересами адміністрованої установи. Можливо корисну санацію її уважає пунктом своєї амбіції. Не диво, що між ним і Тимчасовим Виділом навязалися взаємини, оперті на основах льояльної співпраці. Обставина ця осолоджує гірку пігулку, якою є поручення управи нашого національного майна чужій людині.

Нова управа мусіла занятися з одної сторони біжучими злободенними справами, з другої приготовити плян санації майна на дальшу мету. Вислідом праць першої категорії є вже частинна ліквідація дарових, пільгових та досі порожних мешкань, упрaвильнення адміністрації львівських нерухомостей та ліса в Білці, обмеження видатків на управу бурси та частинний ремонт помешкань. Детайлічний розгляд усіх цих чинностей та получених з ними труднощів заняв би занадто багато місця і є зовсім зайвий та зрозумілий зрештою кожному, хто адмініструє подібні обекти. Доведення до повної реституції вимагатиме, річ самозрозуміла, ще довшого часу, та всеж таки доходи з реальностей збільшуються з кожним місяцем і вже під цю пору є на 700 зол. місячно більші, як у хвилині переходу Н. Дому під нову управу. На основі реферату уступившого члена Тимчасового Виділу д-ра Храпливого удалося в контракті держави фільварку Білка-Костенів, заключенім п. Бачинським, але ще не затвердженім, збільшити в порівнанні з первісним начерком контракту доходи з аренди цього майна на мінімально 1.000 зол. річно.

ОСТАННІЙ ВИЧИН ОСТАННЬОГО КОМІСАРЯ.

Управильнення загальної адміністрації Нар. Дому стрінуло несподівані перешкоди, спричинені останнім комісарем, що в стані (це ще не устійнено: фактичної, чи щойно наміченої) димісії законтрактував у березні 1936 р. увесь персонал Управи, зложений з 5 осіб, на 7 літ, усталюючи управителеві канцелярії платню по 400 зол. замісць давніших 300 зол. місячно. Які були мотиви цієї стабілізації, може одинокої в своїм роді на цілу державу, годі збагнути. Не знати, чи уступаючому комісареві йшло про спетрифікування його системи правління, чи про спричинення труднощів новій Управі. Коли ще зовсім зрозуміла була би стабілізація службовиків, що всю свою екзистенцію звязали з установою та виказали супроти неї деякі заслуги, то вже зовсім злобна була стабілізація управителя канцелярії, вищого державного урядовця на емеритурі, людини матеріяльно незалежної, старшої і хоровитої, на яку, слушно чи неслушно, опінія (в першій мірі добре поінформованих „староруських“ кругів) вказує як на співвинного у доведенні майна Н. Дому до стану нинішньої руїни. Що-найменше дивним видається теж стабілізація в установі, доведеній до банкроцтва, нижчого канцелярійного персоналу, до своєї роботи не все відповідно кваліфікованого (нпр. функції помічного бухгальтера сповняє м-р фільософії, що до 1936 р. сповняв функції виховника в бурсі).

Результати цієї петрифікації показалися вже в перших місяцях урядування нової управи дуже фатальні. Збільшення канцелярійних чинностей, спричинених переведенням санації та всистою провірної комісії від Воєвідства забсорбувало би в цілости нечисленний по суті персонал Народнього Дому, оскільки би він був на 100% працездатний. Тимчасом управитель канцелярії місяцями перебував у шпиталі, а так само одна зі службовичок, особа зрештою дуже совісна, часто западає на здоровлю (вона готова уступити своє місце видатнішій силі, одначе за розвязання умови домагається кількатисячної відправи). На ділі всю відповідальнішу

роботу тягне секретар, що майже днює і ночує в бюрі.

Справу розвязання фатальних контрактів представляли вже і адміністратор, і члени Тимчасового Виділу влади, яка, може і прихильно до справи настроєна, не може зважитись на рішучий крок з огляду на можливі судові консеквенції.

Щоб уже остаточно з особою п. Бачинського закінчити, зазначу, що він по своїм відході пізвав Народний Дім ще за додаткову виплату понад 6.000 зол. з відсотками, як доповнення заінкасованих ним денних дієт за ввесь час урядування.

Інж. Юліян Мудрак.

(Докінчення буде).

Резолюції Загальних Зборів „Маслосоюзу“.

Цьогорічні Загальні Збори „Маслосоюзу“ були такі ділові, що дійсно імпонували кожному, хто мав нагоду бути приявним на них. Делегати з гордістю і захопленням вислухали річевого звіту дир. А. Палія, що бадьорим тоном підкреслював великий розмах сильної краєвої централі молочарської кооперації в її праці й дальшій розбудові. Не диво теж, що зі слів делегатів-промисловців, головно селян, пробивався оптимістичний настрій та велике довіря до проводу „Маслосоюзу“. Свої побажання висловлювали делегати у формі коротких резолюцій, що їх Збори приняли одноголосно. Ось текст тих резолюцій:

I. Представники молочарських кооператив, зібрані на XXV. Загальних Зборах у трицятий рік діяльности К. М. С. „Маслосоюзу“, як централі української молочарської кооперації, з вдоволенням стверджують дальшу розбудову та матеріяльне зміцнення своєї централі. Загальні Збори підкреслюють, що з розбудовою Централі зростає і закріплюється ціла українська молочарська кооперація, що обєднує широкий загал українського хліборобського населення, працюючи з успіхом над піднесенням його добробуту.

II. Загальні Збори заявляють, що українська кооперація виконує всі постанови, що на неї накладає закон: Українська кооперація часто серед труднощів і перепон виконує вимоги, що ведуть до поправи продукції, бо це є питанням її життя й розвитку та добробуту обєднаного нею населення. Рівночасно з цим українська кооперація має право вимагати, щоб ці законні вимоги рівнорядно ставлено до всіх молочарських підприємств. На це Загальні Збори звертають увагу і просять РСУК, щоб він компетентним чинникам представив це нерівномірне трактування, що мусить викликувати зрозуміле огірчення серед населення.

III. 1.) Загальні Збори взивають управні органи поробити заходи, щоб кошти виробництва були обмежені до обовязуючих норм. Тому треба далі сильно поглиблювати праці в господарсько-годівельній ділянці, засоблювати доставців у потрібну кількість паші для прогодування коров, постійно поширювати площу для управи пашних рослин, приєднувати нових членів та всіми способами запобігати наглому заломанню продукції молока, як це було з кінцем минулого року.

2.) Для постійного нормування і регулювання коштів виробництва управні органи обовязані що місяця переводити точні калькуляції і життєво до всякої зміни продукції пристосовувати зміну коштів.

У великому зрозумінню ваги нашої молочарської кооперації для добробуту села мусимо на випадок тимчасової конюнктури перевести дальші ощадности у коштах виробництва, хочби це мало відбуватись коштом дарового перевозу сметани зі збірень усіми членами по черзі.

3) Загальні Збори стверджують, що, попри нормальні податки, державні і самоуправні та попри льокальне добровільно-примусове оподаткування, поважно впливають на виробничі кошти ті суспільні чинитьби, що їх РМ. мусять платити за кружлівкарів, або довожчиків сметани, які не є в ніякому службовому відношенні до РМ.

Тому представники РМ. у краю звертаються до РСУК з проханням поробити заходи у компетентних чинників, щоб зновелізувати істнуючий дотепер розпорядок, що передбачує цей примус обезпечення кружлівкарів і довожчиків.

IV. 1.) Загальні Збори заявляють в імені 170.000 зорганізованих в українській молочарській кооперації селян, що дорожать своєю добровільною молочарською організацією та будуть постійно боронити своїх слушних прав. У цьому становищі молочарська кооперація рахує на всесторонню підтримку загалу.

2.) Загальні Збори стверджують, що обіцяний для наших молочарень інвестиційний кредит, досі ще не орухомлений, хоч і цей обіцяний кредит не стоїть у такому відношенні, як цього вимагають господарські інтереси в порівнянні з іншими молочарськими підприємствами.

Загальні Збори прохають Провід РСУК, щоб поробив заходи у відповідних чинників для скорого здійснення тих кредитів у висоті, що відповідалаб дійсним потребам української кооперації. Коли виявиться, що в скорому часі не дістанемо цього кредиту, взиваємо всі Р. Молочарні до виняткового інтенсивної збірки власних фондів, щоб ми могли відповісти всім вимогам молочарського закону.

V. Загальні Збори представників молочарських кооператив стверджують, що в часі, коли українська молочарська кооперація зі своєю Централею на чолі дала доказ, що в ділянці організації достави молока і засоблення ним міського населення вивязується з користю для продуцента і для консумента, вона не дістала підтримки на розбудову цієї ділянки. Зате зродилися пляни організації нової апровізаційної молочарні у Львові майже в цілости за позичені гроші, з поминенням істнуючої української хліборобської організації.

Загальні Збори звертаються з проханням до РСУК і Львівської Хліборобської Палати зєднати відповідний кредит для міської молочарні „Маслосоюзу“.

VI. Ревізійний Союз Українських Кооператив у Львові, Маслосоюз, і Краєве Товариство „Сільський Господар“ у Львові подбають у міродатних чинників, щоб парцеляцію на західних українських землях переводжено так, щоб відповідно брати на увагу інтереси українського села, вважаючи, що це є основною умовиною для успішного розвитку українського молочарства.

Жертви бомб.

Національна артилерія вчора знову збомбардувала Мадрид, убиваючи 8 осіб і ранячи 45 — з того 14 дуже важко. Баскійська радіостація з Бургосу потверджує, що від національних летунських бомб вилетів у повітря склад муніції у Крете Угаля

БОЇ.

Національне командування повідомляє: На арагонському фронті національні війська відбили з втратами наступ червоних під Селядас. **На біскайському** фронті національні війська дальше йдуть вперед долиною Арамайони. Вони заняли: Ібарра, Барагель, Барадеца, Санта Агіля та кілька гір. На **південному** фронті під Пеннароєю червоні потерпіли прикру невдачу: лише на одному відтинку Сіерраграна полягло їх 300.

Комунікат ради оборони Мадриду подає, що вчора не сталося на фронті нічого важного.

—o—

Трівога на французьких біржах.

Французька публична опінія затрівожена знижковою тенденцією на париській біржі що помітна вже від місяця. Ця тенденція проявилась зокрема останніми днями, обіймаючи не тільки французькі цінні папери, але і заграничні, зокрема французькі ренти. Теперішня фінансова ситуація має бути вияснена на найближчому засіданні фінансової комісії парляменту.

ЛЕВ ЯСІНЧУК. 10

АМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНА

У СВІТЛІ „ПРОПАМЯТНОЇ КНИГИ“.

(Докінчення).

ДРУГА ДОБА УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ.

Вже на основі того, що тут подане в дуже загальній формі, бачимо, що перших 40 років істнування й діяння У. Н. Союзу в Америці становить для себе одну добу; добу пошукувань, спроб, угрупування світогляду, кування з найріжніших частин одного матеріялу однородного національного організму, творення фізіономії української раси. За цей перший період стала ця раса помітна, коли вона вискає своє відмінне обличчя на новому американсько-українському поколінні. Межа між одною і другою добою зовсім очевидна: „Дотепер заважували в американському житті ті, що вийшли з української землі“. Це були ті, про яких мізерне свято Шевченка десь там у якійсь незамітній місцевості, чи про перше українське віче широко розписувалася „Свобода“, як про великий осяг. „А тепер приходиться ствердити, що вже зачалася друга доба, в якій з природи річи рішальним чинником буде нове наше покоління — тут уроджене й виховане“ (стор. 175). Тепер описує „Свобода“ Шевченкове свято, улаштоване не тільки в кожній місцевости, де осіла хочби жменька українців, але обговорює без особливого здивування, як щось самозрозуміле, Шевченкове свято в Ню Йорку в найбільшому місті на світі; свято, що відбувається в найгарнішій концертовій салі на Бродвеї, з 3-ма сотками членів хору, зложеного з українок та українців, уроджених в Америці. Тепер має нагоду та сама „Свобода“ реєструвати не тільки звичайне українське віче, але маніфестацію 20-тисячної української маси на вулицях найбільших американських міст проти поневолення України.

Українська іміграція не тратить віри у свою національну силу, піддержуючи її зрештою старою римською приповідкою, занотованою в Горація: „Ті, що мандрують за море, зміняють підсоння, а не душу“. Є вигляди, що душі, своєї рідної української душі не витратять потомки „тих сміливих середньовічних мореплавців, що у спілці зо своїми норманськими побратимами відкривали Америку і перед Христофом Колюмбом, і перед славними „Мандрівними Братами“ і перед Ляфаєтами, Косцюшками, Пуласькими та Стюбенами“.[1]) Своєю зростаючою численністю вони будуть творити національно-свідомий моноліт, що стане одним „з багатьох дорогоцінних каменів, звезених з ріжних країв“, а з тих каменів має бути збудована нова Америка, ця чудова вежа, як про це висловився у 1924 р. б. кандидат на президента Зл. Держав, Джан Дейвіс. А з тієї вежі у слушну годину впаде оживляюче світло на нашу Україну. Свою розвідку „The Ukrainians“[2]) кінчить Ст. Шумейко цитатом з „Ukrainian Weekly“ (тижневик для укр. молоді, що його видає У. Н. Союз), де кажеться, що молодь памятає на все добре, що українці мають від Америки, що молодь не має претенсій на самі привілеї без обовязків і без відповідальности; завданням українського громадянина не є „робити гроші“, але розбудова Америки. Але одночасно американська молодь українського походження прямує до здійснення старої мрії цього століття: уладити українське життя згідно з національними ідеалами.

[1]) На основі праці д-ра Олександра Сушка: „Американізація й українізація“, стор. 412—419.

[2]) Дуже цінна праця (стор. 460—496) особливо для такої молоді, що ще не опанувала якслід української мови, або таки для самих американців. Тут подана ціла українська історія від найдавніших до нинішніх часів, огляд української літератури, релігії й загалом усі досягнення українського духа.

Друга незвичайно цінна праця в тій книжці по англійськи — це розвідка Степана Мамчура п. з. „Ukrainian culture change“ (переміна української культури) як природний хід справи серед українців в Америці (стор. 498—519)

ПОПРАВКИ.

Прохаємо справити такі друкарські помилки: у 5-му фейлетоні (ч. „Діла“ 85) подано у середній шпальті, що по розколі У. Н. Союзу створився „теперішній Український Союз“ і Провидіння; має бути: „Український **Робітничий Союз**“ і Провидіння. — В ч. 89 „Діла“, у 9-му фейлетоні, названий у першій шпальті (3 рядок) „Олекса Ревюк“; має бути: **Омелян** Ревюк.

В 70-ліття Товариства „Просвіта".

І. СПІЛЬНЕ ЗАСІДАННЯ ПРЕДСТАВНИКІВ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕНТРАЛЬНИХ УСТАНОВ І ПРЕСИ.

На заклик наших сеніорів і найстарших членів Просвіти: о. шамб. Михайла Цегельського, радн. Ізидора Громницького, д-ра Антона Горбачевського і д-ра Костя Левицького, зійшлися 21. ц. м. в салі засідань Головного Виділу Т-ва „Просвіта" у Львові дуже численно представники наших центральних установ і преси на спільне засідання в справі ювилею Матері наших товариств з приводу її 70-ліття. Засідання відкрив короткою промовою д-р А. Горбачевський, вказавши на ту велику і важку ролю, що її відограла і відограє у нас „Просвіта". Секретар Т-ва М. Дужий відчитав опісля високопатріотичне і бадьоре письмо від о. шамб. М. Цегельського з Камінки Струмилової, в якому він повідомляє, що з приводу лихого стану здоровля не може прибути на зібрання. Це письмо приняли приявні гучними оплесками.

З черги на внесення дир. О. Терлецького вибрано президію засідання в особах: о. мітр. О. Базюк (як представник Митрополичого Ординаріяту), д-р А. Горбачевський, д-р К. Левицький і дир. Константина Малицька, та секретарів — д-ра Івана Гижу і Миколу Дужого. Після того през. д-р К. Левицький виголосив короткий реферат у справі зорганізування в 1938 р. ювилею Т-ва „Просвіти" та запропонував, щоб усі приявні представники центральних установ і запрошені гості проголосили себе Ширшим Ювилейним Комітетом. Цю пропозицію зібрані приняли одноголосно. У висліді вибрано почесний Ювилейний Комітет, Президію Ширшого Ювил. Комітету, Діловий Комітет і Комітет Конгресовий.

З черги секр. М. Дужий відчитав проект ювилейної відозви до українського народу, яку зібрання теж одобрило. Рішено цю відозву помістити під Провідну неділю в усій українській національній пресі.

На закінчення зібрання забрав голос голова Т-ва д-р І. Брик, що подякував представникам товариств і преси за участь у спільному зібранні та висловив надію, що цей ювилей випаде з кожного погляду величаво, як на це собі й заслужила „Просвіта".

———o———

Під увагу вязням і заточенцям.

Буду обїзджати вязниці цього року в часі Великодних Свят у такому порядку: 1, 2. і 3. V. ц. р. Св. Хрест, 4. Ченстохова, 5. і 6. Люблінец Шлеський, 7. Катовиці, 8. і 9. Цешин, 10. й 11. Вісьніч, 12. і 13. Ясло, 14, 15. і 16. Тарнів, 17. і 18. Равіч, 19. і 20. Вронкі, 21. і 22. Короново, 23. і 24. Фордон, 25. і 26. Грудьондз, 28. Плоцк, 29. і 30. Серадз, 31. V. і 1. VI. Варшава-Мокотів, 2. і 3. Ломжа, 4. 5. Седльце, 7. й 8. Володимир Вол.

Поданих дат буду придержуватися точно, хіба, що повищий плян змінилоб Міністерство Справедливости.

Українцям заточенцям околиць поданих місцевостей радо буду нести всякі послуги релігійні в означених днях, якщо порозуміються зі мною передтим або через висилку листа на адресу даної вязниці з зазначенням, що лист призначений для мене. Евентуально прошу слати листи на адресу: Львів, вул. Петра Скарги ч. 2. Монастир ОО. Студитів.

Всіх своїх Парохіян дуже прошу робити — де це тільки можливе — проби хору, щоб богослужения випали якнайторжественніше.

о. Д-р Осип Кладочний.

Львів, 23. IV. 1937.

Політичний процес у Чернівцях.

ХІД ДВОДЕННОЇ РОЗПРАВИ ПРОТИ 6-ох УКРАЇНЦІВ ПЕРЕД ВОЄННИМ СУДОМ.

Як нашим читачам уже відомо, в понеділок 19. ц. м. стануло перед военним судом шістьох молодих українців за висвистання румунського гимну на Шевченківськім Святі у Чернівцях 25. березня ц. р. На це репрезентаційне Шевченківське Свято румунська влада дала дозвіл під умовиною, що хор мусить відспівати румунський королівський гимн. І коли під натиском влади хор почав співати румунський національний гимн, на салі розляглись свисти і приявні стали виходити зі салі.

ЛАВА ПІДСУДНИХ ТА ОБОРОНЦІ.

Отже на лаві підсудних засіли: 1) **Володимир Тодорюк**, студ. II. року прав; 2) **Степан Насадюк**, адвокатський конціпієнт; 3) **Іван Григорович**, студ. І. р. філь.; 4) **Денис Квітковський**, адвокатський конціпієнт; 5) **Іван Бучко**, приватний урядовець та 6) **Орест Зибачинський**, студент Торговельної Академії у Празі та адміністратор журналу „Самостійність". Оборони підсудних піднялось 5-ох молодих українських адвокатів та чотирьох найкращих румунських адвокатів. І так підс. В. Тодорюка боронили адвокати: **д-р Василь Якубович і д-р Траян Поповіч**; підс. Ст. Насадюка — **адв. д-р Ярослав Петрук і адв. д-р О. Скалят**; підс. Ів. Григоровича — **адв. д-р Е. Масікевич і полк. Нямцу**; підс. О. Зибачинського — **адв. д-р Володимир Костинюк і адв. д-р Ґеорґ Поповіч**; підс. І. Бучка — адв. **д-р Амврозій Вусик** і підс. Д. Квітковського — **адв. д-р А. Вусик і адв. д-р О. Скалят.**

Предсідником трибуналу военного суду був полк. Теодореску; як вотанти засідали: майори: Туртуреану і Когальнічеану та два представники військовости: Буріян та Косара. Підсудних обвинувачував перший королівський комісар майор Бурада. Прокуратор притягнув підсудних до відповідальности за „зневагу румунської нації" і за провину проти прилюдної безпеки (по думці ст. 215 румунського карного закону і закону Марческу).

ВЕЛИКЕ ЗАЦІКАВЛЕННЯ І ПОСТАВА ПІДСУДНИХ.

Цей процес викликав велике зацікавлення не лише між українським, але і румунським громадянством. Тому перед судовим будинком та на салі розправ було повно публики: інтелігентів, селян і робітників. Підсудні були веселі і бадьорі.

ДОМАГАННЯ ОБОРОНИ ВІДЛОЖИТИ ПРОЦЕС.

Після стягнення ґенералій від підсудних, адвокати: д-р Георг Поповіч і полк. Нямту заявили в імені лави оборонців, що акт обвинувачення доручено їм щойно перед двома днями і тому домагались відложити процес на короткий час, щоб оборонці могли основно перестудіювати судові акти. Далі оборонці зголосили внески, щоб трибунал допустив нових свідків. Прок. Бурада спротивився цим внескам і трибунал по нараді відкинув внески оборонців.

ЗІЗНАННЯ ПІДСУДНИХ.

По відчитанні акту обвинувачення перший зізнавав підс. **В. Тодорюк.** Заявив, що дня 24. березня ц. р. був у „Народнім Домі" і там купив у підс. Насадюка білет на концерт. Підс. Насадюк радив йому вийти негайно зі салі, якщоб на святі почали свистати. Перед самим концертом підсудний пішов до льожі т-ва „Залізняк", залишив плащ і капелюх і зійшов на долину до салі. Підчас співання румунського гимну почув тихий свист. Тоді сам **з власної спонуки** свиснув двічі на знак протесту проти співання румунської пісні на українськім національнім святі. Предсідник підкреслює, що тут не йшло про румунську пісню, тільки про королівський гимн. Далі підсудний зізнав, що негайно після того, вийшов зі салі на місто, стрінувся з адв. Квітковським, оповів йому про все і просив його, щоб він піднявся оборони підсудного, бо чергового дня хотів сам зголоситися до поліції. Одначе до цього не дійшло, бо поліція арештувала його чергового дня підчас обіду.

Підс. Насадюк, на питання, чому організував усе те — відповів, що з власної ініціятиви, щоб свистом запротестувати проти співання королівського гимну. Мав теж намір свистати, але в останній хвилині роздумався і хотів навіть відтягнути від цього підс. Тодорюка, одначе на салі не застав його. Прок. Бурада пригадує підс. Насадюкові його зізнання на поліції і в слідстві, що відтягають від його зізнань на розправі. Підсудний вияснив, що він був морально і фізично приневолений скласти такі зізнання.

Предсідник: Чи жалуєте, що ви свистали?

Підс. Насадюк: Я не свистав.

Предсідник до підс. Тодорюка: Чи жалуєте, що ви свистали?

Підс. Тодорюк: Ні! Не жалую.

Прокуратор до підс. Насадюка: Бачите, постава Тодорюка куди гарніша, він говорить отверто.

Обор. д-р Скалят: Пане предсіднику, чи підсудний повинен говорити правду, чи не правду? Прокуратор до оборонця: Ми не можемо одобрювати вашої теорії. І підсудний і свідок обовязаний говорити правду. Далі підс. Насадюк відкликав свої зізнання, зложені у слідстві і відтяжив підсудних Бучка та Григоровича, яких обтяжив у слідстві.

По обідній перерві зізнавали дальші підсудні, підкреслюючи, що не мають нічого спільного з цією демонстрацією. Предсідник до підс. Григоровича: Чи ви осуджуєте цю демонстрацію? Підс Григорович: Так Предсідник: Чому осуджуєте цей випадок? Чи може з патріотичних спонук? Підс. Григорович: Ні! Лише з того мотиву, що він може потягнути за собою погані наслідки для української меншости.

Всі три інші підсудні не відповідали на подібні питання.

СВІДКИ ПІД ОХОРОНОЮ „СІҐУРАНЦИ".

З черги зізнавали два свідки українці Ярема Пігуляк та Адріян Когут і обтяжували підсудних. І так св. Пігуляк, як пише черновецький „Таґблят" з 21. ц. м. ч. 50, зізнав, що підс. Квітковський кілька хвилин по демонстрації сидів у льожі. Знову св. Когут — читаємо там далі — зізнав, що підс. Квітковський був на салі підчас демонстрації. Свідок бачив теж, як підс. Тодорюк свистав. Свідки: Остафчук і Гуменюк, оба поліційні агенти, зізнавали про хід самої демонстрації.

ДРУГИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

У вівторок 20. ц. м. промовляли вже: прокуратор та оборонці. Отже майор Бурад обговорив провини кожного підсудного і заявив, що демонстрація на концерті була заздалегідь підготована. Домагався строгого присуду для всіх підсудних.

ЗРІСТ НАЦІОНАЛІСТИЧНОЇ ТЕЧІЇ.

З черги виголосив промову перший обор. **д-р Траян Поповіч** підкреслюючи, що **тепер у всіх краях слідний зріст націоналістичної течії.** Випадок на концерті назвав відрухом молоді проти старшого консервативного громадянства. Т-во „Залізняк" це для української молоді менше-більше така сама орґанізація, як теперішня орґанізація „Все для Батьківщини" і колишня румунська „Залізна Гвардія".

Обор. В. Якубович подав коротку аналізу особовости підс. Тодорюка. Опісля промовляв **обор. полк. Нямцу,** румун, родом зі Семигороду. Оборонець **зясував жахливе положення буковинських українців під румунською владою. Вияснював ,що демонстрація на концерті була звернена не проти румунської нації, але проти істнуючого режіму. Пригадав, що семигородські румуни дійсно терпіли під мадярським гнетом, але мадяри ніколи не домагались, щоб румуни співали на своїх святах їхній гимн. Тому молоді українці мали повне право бути обурені.**

Обор. Масікевич виказував у своїй промові, що підсудні Григорович і Бучко стали перед судом завдяки зізнанням Насадюка, який обтяжив їх на поліції. Насадюк відкликав тепер перед судом усі свої зізнання, тому оба його клієнти повинні вийти на волю.

Вкінці промовляв ще **адв. Вусик,** обор. підс. Бучка.

По перерві на обід промовляли ще оборонці: **д-р Скалят, д-р Ґеорґ Поповіч і д-р Петрук,** які відкликувались до трибуналу у справі лагідного виміру кари для підсудних.

В год. 6-ій вечором трибунал пішов на нараду і за годину предсідник оголосив присуд, що його подали ми на першій сторінці „Діла"

ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД.

Фраза чи дійсність?

(З ПРИВОДУ СТАТТІ Д-РА Ю. ГІРНЯКА.)

У вчорашньому „Ділі" видрукована була стаття д-ра Ю. Гірняка п. н. „Фрази та дійсність гасла „Свій до свого", з підназоловком: „Чи можлива в нас поважна реалізація економічної самовистарчальности у щоденному житті?", та зі слушною заміткою Редакції про застереження дискусійного характеру статті.

Можна сперечатись про доцільність з виховного пункту того, щоби прилюдно в масовій газеті, ослаблювати ударну силу гасла „Свій до свого по своє", зате годі не признати, що це гасло зустрічає покищо в можливости його реалізації поважні труднощі. Ці труднощі дотичать **повної** його реалізації, бо відомо, що у рідному виробництві маса ділянок лежить ще облогом і що ця обставина примушує навіть фанатичного господарського патріота засоблюватись часто чужими виробами, відомо теж, що українська торговельна мережа у густоті і бранжевости далеко ще недосконала і що це примушує тогож найбільшого патріота користуватись услугами чужого купця. Також якість, скромність сортименту, ціна, фаховість обслуги, тощо, примушує нераз покупця (не вважаючи на найкраще його бажання) спроневіритись тут і там гаслові „Свій до свого по своє"...

Так, але чейже **ніхто не вимагає** від українського громадянина, щоби він ходив в одязі зі сільського полотна, тому, що в нас нема рідного „Бельська" чи без капелюха, бо в нас нема фабрики капелюхів, або від громадянки, щоби заступила тонкий матеріял своєї сукні якимсь невибагливим „народнім виробом", а в домашньому господарстві не користувалась бляшаною посудиною, чи залізною лопаткою до печі, тому, що в нас нема залізних фабрик, чи (як нпр. у Львові) навіть купців залізної бранжі.

Коли „програмовим національним імперативом" (як висловлюється п. Гірняк) є (чи повинно бути) гасло „Свій до свого по своє", то дотичить **воно того, що в нас є, а не того чого в нас нема.** Реалізація його може бути тільки **релятивна**, а не **абсолютна.** При іншому розумінні очевидно був би він дуже часто тільки фразою, видумкою маняків, нежиттєздатним „побожним баженням", а не **загальною вимогою, що її ставимо до українського інтелігента, робітника і селянина.** Динаміка розуміння цього гасла мусить дотримувати кроку розвоєвій динаміці нашого промислу, ремесла і торговлі.

Скептиків, яких міркуваннями радо послугується автор, найдете в нас жахливу кількість. Найдете чимало наиприкладніших зрештою громадян, для яких усі кравці-українці Львова оудуть „партачами", задля чого вони ніби то примушені користуватись услугами кравця-чужинця. Вони (а ще більше громадянки) без порівнання більше вередливі, коли йде про український виріб чи українську крамницю, ніж тоді, коли йде про виріб чужий, або чужого купця. Ця вередливість **часто переходить у наявну сторонничість,** що з психольогічного боку оправдане тим, що наше громадянство **засугероване** до краю всім чужим, всім, що не вийшло з рідних рук, ба навіть не перейшло через українські руки в торговельному посередництві.

Саме з цією дуже шкідливою сугестією **треба боротись усіми засобами,** якими розпоряджаємо. Проект, підслуханий Адським (гл. „Діло" з 22. квітня ц. р. „Після Показу") про схоплювання фотографічним апаратом „грішників", які нехтують злосливо гаслом „Свій до свого", можна вважати добрим дотепом, але він вказує, що в нас уже починають думати про **необхідність репресій** супроти недисциплінованих громадян чи громадянок. Наскільки доцільність таких репресій може підлягати дискусії, настільки необхідність повседневної **пропаганди і постійного виховування мас у напрямі господарського патріотизму є очевидна.** Гасло „Свій до свого по своє" **не сміє бути фразою, а мусить бути дійсністю.** На запит: „Чи можлива в нас поважна реалізація економічної самовистарчальности у щоденному житті?" — хай відповідають наші домашні буджети тоді, коли „господарський патріотизм" стане практичним виявом українського патріотизму, яким залюбки гордимось на кожному кроці.

В. Несторович.

ПОЛЬСЬКА ХРОНІКА.

ДОСЛІДЖУЮТЬ ХАЛУПНИЦТВО

Халупниче (похатнє) виробництво здебільша позбавлене досі добродійств законної охорони праці. Своєрідний характер халупничого виробництва вимагає окремих для себе норм, бо загальні норми про умови праці йому не відповідають. З узгля на вагу халупництва для господарства має появитесь закон, який займеться соціяльною сторінкою халупничого виробництва. Інспектори праці в цілій Польщі дістали доручення від Мін. Суспільної Опіки зібрати в тереві потрібні матеріяли і в тій цілі навязати тісні взаємини з інституціями та суспільними організаціями, які працюють у ділянці халупництва. — По появі згаданого закону займемось ширше його постановами.

ЯК ПРАЦЮЄ „КОМІСІЯ КОНТРОЛІ ЦІН"?

Преса майже щоденно нотує обнижку „з уряду" ціни того чи іншого артикулу. Є це постепенні конкретні висліди праць „Комісії контролі цін", яка безупинно працює, досліджуючи можливість обнижки цін, чи опиняючи апетити спекулянтів та закреслюючи межі того, що з господарського боку оправдане. Рішення комісії дотичать артикулів, що входять у склад індексу коштів прожитку, як теж артикулів, що находять збут по селах. Комісія стоїть на становищі, що не вважаючи на деяку поправу рентовности сільськ. господарства, хлібороби не є вохлі платити високих цін, особливо на переднівку, як теж з уваги на видатки, звязані з лихим станом озимини.

НОВИЙ ВИКОНАВЧИЙ РОЗПОРЯДОК ДО ПОДАТКОВОЇ ОРДИНАЦІЇ.

Незабаром появиться новий вик. розпорядок з 25. березня ц. р., який змінює попередній розпорядок з 19. вересня 1934 р.

СВІТОВА ХРОНІКА.

ЧИ НОВА СВІТОВА ГОСПОДАРСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ МАЄ ВИГЛЯДИ НА УСПІХ?

Тим питанням цікавиться дуже пильно особливо преса за кордоном. Столиця Бельгії, Брюсель, стала тепер місцевістю, коло якої починає зосереджуватися увага світа. Там живе особа, якій доручено — як це ми вже писали на цьому місці — важку місію налагоджати міжнародні господарські взаємини. Цією особою є бельгійський президент міністрів ван Зеландт. Поїздка д-ра Шахта до Брюсель, його переговори з ван Зеландом тримала в напруженню ввесь світ і дала асумпт для різного роду висновків щодо становища Німеччини, висновків, основаних на здогадах, бо розмови Шахта з ван Зеландом були окутані таємничістю.

Чи нова світова конференція (якщо справді буде скликана) матиме більше щастя, ніж **генуенська конференція в 1922 р., женевська — в 1927 і льондонська в 1933-му році?** Всі вони старались розвязати господарські і зокрема фінансові питання та **всі вони покінчились невдачно.** Заграннична преса не скриває песимізму. Щоби змінити, або бодай злагіднити торговельну політику держав у заграничному обороті, — до цього мусілаб „чиста політика" відказатись від свого впливу на закордонну торговлю, відступити полагоджування справ торговлі купцям, людям фаховим. Тільки тоді, коли буде зрозуміння шкідливости митних барієр, контингентів й інших проявів строгої реглементації в загр. обороті — тільки тоді можна буде думати про успішність міждержавних переговорів. А що на таке зрозуміння не заноситься — вигляди на успіх місії ван Зеланда не є великі.

—o—

З нашої кооперації.

РОЗБУДОВА ОРГАНІЗАЦІЇ ДРІБНОЇ ПОГОЛОВНОЇ ОЩАДНОСТИ.

У днях від 8—15. квітня ц. р. на доручення РСУК скликали Українбанки Теребовлі, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Борщева і Бучача конференції зорганізованого громадянства. На цих конференціях виголошував реферати делегат РСУК п. З. Пеленський. По рефератах відбулись дуже оживлені дискусії, з котрих було видно зрозуміння ваги дрібної ощадности серед громадянства.

З МІСЬКОЇ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ.

В „Народній Торговлі" при живій участи РСУК — йде тепер посилена праця над **скріпленням і розбудовою міської споживчої кооперації.** Випрацьовано загальний плян праці організаційної, інструкторської і пропагандивної, а на щомісячних засіданнях інструкторської колегії слідиться за правильним поступом наміченої роботи. Між іншим дня 18. квітня 1937 відбулася конференція відпоручників львівських споживчих кооператив і складів Н. Торговлі. Розглянено труднощі, що гальмують розвій львівських кооперативних крамниць і спільно устійнено практичні методи праці над побільшенням членства і клієнтел, як також над посиленням закупочної вірности.

—o—

Новини економічної літератури.

„Розбудовуймо промисл". вид. Українського Технічного Товариства, Львів 1937 — ст. 80, 8°. З нагоди уладження показу „Можливости розбудови рідного промислу", що відбувся у Львові від 28. березня до 11. квітня ц. р. вийшла книжка під повищим наголовком.

При зростаючім зацікавленню справою промислу в нас відчувався великий брак публікації, яка **ядерно** подавала би стан нашого ринку. Кожний новий підприємець, чи той, що ним щойно **хотів би стати, стрічає з браком основних даних про збут і запотребування на даний артикул.** Дуже часто люди ініціятивні, що мали найкращу волю взятися до якогось промислу, не знали просто до якого виробництва братися. Ходили, питали скільки того чи іншого артикулу йде, чи виріб оплачується, тощо.

Книжка „Розбудовуймо Промисл" старається виповнити цю прогалину. Для кожного, що інтересується справами промислу чи хоче сам взятися до якогось виробництва, є вона необхідна. Ділиться вона на три частини:

Перша обіймає: Вступне слово — інж. В. Рижевський, слово від КРУП-у — інж. Я. Весоловський, справа фінансування промислу — інж. А. Мілянич, Слово до читача, Пояснення до матеріялу зібраного в книжці та на показі — інж. Р. Вілшиський.

Друга частина — це статистичне зіставлення збуту ріжних артикулів через наші підприємства. Артикули ці обіймають такі групи: **кераміку, скло, металеві вироби, електротехнічні вироби, хемікалії, гуму, волокнні вироби, папір, шкіру, дерево, харчеві артикули і галянтерію.**

Вже побіжний перегляд цифр тем поданих виказує, що видання подібної книжки було конечне, бо щойно на підставі тих цифр бачимо, які величезні можливости криються у нас для промислу, який в нас повстає паралельно з розбудовою рідної торговлі.

Третя частина — це **табелі.** Перша табеля обіймає бранжове зіставлення промислових і торговельних підприємств на терені трьох східно-галицьких воєвідств. Вона незвичайно цікава, бо дає змогу **зразу зорієнтуватися, скільки й які підприємства в нас істнують** (наші й чужі — бо це є для калькуляції міродайне). Друга табеля подає порівнання стану промислових і торговельних підприємств в 1935 і 1936 р. на терені наших земель. З неї видно особливо поважний зріст промислових підприємств. Третя табеля подає зіставлення промислових свідоцтв на терені трьох воєвідств по поодиноким повітам. Четверта табеля подає зіставлення ремісничих варстатів на терені пяти воєвідств, причім для львівського воєвідства взятий під увагу поділ на христіян і жидів. Табелі ці зібрані з ріжних звідомлень, можуть творити **першу підставу** при оцінці господарського стану наших західніх земель. Загально книжка творить **цінний вклад** в нашу популярно-економічну літературу й тому повинна найтися в книгозбірні кожного інтелігентного українця. Можна її набути в Українськім Технічнім Товаристві, Львів вул. Городоцьких ч. 1 і по всіх українських книгарнях. Ціна 2 зол. з пересилкою 2.25 зол.

Василь Баричко — „ЗА КРАЩЕ ЗАВТРА УКРАЇНСЬКОГО СЕЛА". Накладом автора, Львів 1937, стор. 40, ціна 40 сот.

В цій невеличкій брошурці автор представив село Райське, що живе в найбільшому добробуті і користується ріжними добродійствами новітньої цивілізації до телефонів включно. Дійшло воно до того завдяки спільним зусиллям усіх мешканців села, шляхом самодіяльности й організації. Автор показує по черзі всі надбання зразкового села, вкладаючи до того белетристичної форми. Брошура надається добре до масового поширення її серед наших селян.

ПРОВІДНИК ПЕРЕМИШЛЯ І ПОВІТУ на 1937 р. Накладом „Зорі", „Міщ. Братства" і Філії Союзу Українських Купців. Перемишль, стор. 82.

Після календаря-альманаху **„Буг"**, виданого цього року у **Сокалі,** є це другий „провідник", що позволяє зорієнтуватись в місті і в повіті (перший дотичить Сокаля і сок. повіту, а цей — Перемишля і перем. повіту). Є це справжній адресар, у якому можна найти назви, прізвища й адреси ріжних установ та осіб, угрупованих за званнями. В часах плекання засади „свій до свого по своє" такий „провідник" є необхідний, бо дозволяє зорієнтуватись що своє, а що чуже і віднайти потрібного адвоката, кравця, купця чи промисловця. Добре булоб, колиб усі наші повітові міста пішли слідом Сокаля і Перемишля та видали такі льокальні „провідники". Згодом можнаб видати краєвий провідник, але повний, а не такий, як появився на книжковому ринку перед двома роками.

ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД.

Фраза чи дійсність?

(З ПРИВОДУ СТАТТІ Д-РА Ю. ГІРНЯКА.)

У вчорашньому „Ділі“ видрукована була стаття д-ра Ю. Гірняка п. н. „Фрази та дійсність гасла „Свій до свого“, з підзаголовком: „Чи можлива в нас поважна реалізація економічної самовистарчальности у щоденному житті?“, та зі слушною заміткою Редакції про застереження дискусійного характеру статті.

Можна сперечатись про доцільність з виховного пункту того, щоби прилюдно в масовій газеті, ослаблювати ударну силу гасла „Свій до свого по своє“, зате годі не признати, що це гасло зустрічає покищо в можливости його реалізації поважні труднощі. Ці труднощі дотичать повної його реалізації, бо відомо, що у рідному виробництві маса ділянок лежить ще облогом і що ця обставина примушує навіть фанатичного господарського патріота засоблюватись часто чужими виробами, відомо теж, що українська торговельна мережа у густоті і бранжевости далеко ще недосконала і що це примушує тогож найбільшого патріота користуватись услугами чужого купця. Також якість, скромність сортименту, ціна, фаховість обслуги, тощо, примушує нераз покупця (не вважаючи на найкраще його бажання) спроневіритись тут і там гаслові „Свій до свого по своє“...

Так, але чейже ніхто не вимагає від українського громадянина, щоби він ходив в одязі зі сільського полотна, тому, що в нас нема рідного „Бельська“ чи без капелюха, бо в нас нема фабрики капелюхів, або від громадянки, щоби заступила тонкий матеріял своєї сукні якимсь невибагливим „народнім виробом“, а в домашньому господарстві не користувалась бляшаною посудиною, чи залізною лопаткою до печі, тому, що в нас нема залізних фабрик, чи (як нпр. у Львові) навіть купців залізної бранжі.

Коли „програмовим національним імперативом“ (як висловлюється п. Гірняк) є (чи повинно бути) гасло „Свій до свого по своє“, то дотичить воно того, що в нас є, а не того чого в нас нема. Реалізація його може бути тільки релятивна, а не абсолютна. При іншому розумінні очевидно був би він дуже часто тільки фразою, видумкою маняків, нежиттєздатним „побожним бажанням“, а не загальною вимогою, що її ставимо до українського інтелігента, робітника і селянина. Динаміка розуміння цього гасла мусить дотримувати кроку розвоєвій динаміці нашого промислу, ремесла і торговлі.

Скептиків, яких міркуваннями радо послуговується автор, найдете в нас жахливу кількість. Найдете чимало наиприкладніших зрештою громадян, для яких усі кравці-українці Львова будуть „партачами“, задля чого вони ніби то примушені користуватись услугами кравця-чужинця. Вони (а ще більше громадянки) без порівнання більше вередливі, коли йде про український виріб чи українську крамницю, ніж тоді, коли йде про виріб чужий, або чужого купця. Ця вередливість часто переходить у наявну стороничість, що з психольогічного боку оправдане тим, що наше громадянство засугероване до краю всім чужим, всім, що не вийшло з рідних рук, ба навіть не перейшло через українські руки в торговельному посередництві.

Саме з цією дуже шкідливою суґестією треба боротись усіми засобами, якими розпоряджаємо. Проєкт, підслуханий Адським (гл. „Діло“ з 22. квітня ц. р. „Після Показу“) про схоплювання фотографічним апаратом „грішників“, які нехтують злосливо гаслом „Свій до свого“, можна вважати добрим дотепом, але він вказує, що в нас уже починають думати про необхідність репресій супроти недисциплінованих громадян чи громадянок. Наскільки доцільність таких репресій може підлягати дискусії, настільки необхідність повседневної пропаганди і постійного виховування мас у напрямі господарського патріотизму є очевидна. Гасло „Свій до свого по своє“ не сміє бути фразою, а мусить бути дійсністю. На запит: „Чи можлива в нас поважна реалізація економічної самовистарчальности у щоденному житті?“ — хай відповідають наші домашні буджети тоді, коли „господарський патріотизм“ стане практичним виявом українського патріотизму, яким залюбки гордимось на кожному кроці.

В. Несторович.

ПОЛЬСЬКА ХРОНІКА.

ДОСЛІДЖУЮТЬ ХАЛУПНИЦТВО

Халупниче (похатнє) виробництво здебільша позбавлене досі добродійств законної охорони праці. Своєрідний характер халупничого виробництва вимагає окремих для себе норм, бо загальні норми про умовини праці йому не відповідають. З уваги на вагу халупництва для господарства має появитись закон, який займеться соціяльною сторінкою халупничого виробництва. Інспектори праці в цілій Польщі дістали доручення від Мін. Суспільної Опіки зібрати в терені потрібні матеріяли і в тій цілі навязати тісні взаємини з інституціями та суспільними організаціями, які працюють у ділянці халупництва. — По появі згаданого закону займемось ширше його постановами.

ЯК ПРАЦЮЄ „КОМІСІЯ КОНТРОЛІ ЦІН“?

Преса майже щоденно нотує обнижку „з уряду“ ціни того чи іншого артикулу. Є це постепенні конкретні висліди праць „Комісії контролі цін“, яка безупинно працює, досліджуючи можливість обнижки цін, чи спиняючи апетити спекулянтів та закреслюючи межі того, що з господарського боку оправдане. Рішення комісії дотичать артикулів, що входять у склад індексу коштів прожитку, як теж артикулів, що находять збут по селах. Комісія стоїть на становищі, що не зважаючи на деяку поправу рентовности сіль. господарства, хлібороби не є всилі платити високих цін, особливо на передновку, як теж з уваги на видатки, звязані з лихим станом озимини.

НОВИЙ ВИКОНАВЧИЙ РОЗПОРЯДОК ДО ПОДАТКОВОЇ ОРДИНАЦІЇ.

Незабаром появиться новий вик. розпорядок з 25. березня ц. р., який змінює попередній розпорядок з 19. вересня 1934 р.

СВІТОВА ХРОНІКА.

ЧИ НОВА СВІТОВА ГОСПОДАРСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ МАЄ ВИГЛЯДИ НА УСПІХ?

Тим питанням цікавиться дуже пильно особливо преса за кордоном. Столиця Бельгії, Брюсель, стала тепер місцевістю, коло якої починає зосереджуватися увага світа. Там живе особа, якій доручено — як це ми вже писали на цьому місці — важку місію налагодити міжнародні господарські взаємини. Цією особою є бельгійський президент міністрів ван Зеляид. Поїздка д-ра Шахта до Брюсель, його переговори з ван Зеляндом, тримала в напруженню ввесь світ і дала асумпт для ріжного роду висновків щодо становища Німеччини, висновків, основаних на здогадах, бо розмови Шахта з ван Зеляндом були окутані таємничістю.

Чи нова світова конференція (якщо справді буде скликана) матиме більше щастя, ніж **генуенська конференція в 1922 р., женевська — в 1927 і льондонська в 1933-му році?** Всі вони старались розвязати господарські і зокрема фінансові питання та **всі вони покінчились невдачно.** Закордонна преса не скриває песимізму. Щоби змінити, або бодай злагідити торговельну політику держав у заграничному обороті, — до цього мусілаб „чиста політика“ відказатись від свого впливу на закордонну торговлю, відступити полагоджування справ торговлі купцям, людям фаховим. Тільки тоді, коли буде зрозуміння шкідливости митних барієр, контингентів й інших проявів строгої регляментації в загр. обороті — тільки тоді можна буде думати про успішність міждержавних переговорів. А що на таке зрозуміння не заноситься — вигляди на успіх місії ван Зелянда не є великі.

—o—

З нашої кооперації.

РОЗБУДОВА ОРГАНІЗАЦІЇ ДРІБНОЇ ПОГОЛОВНОЇ ОЩАДНОСТИ.

У днях від 8—15. квітня ц. р. на доручення РСУК скликали Украінбанки Теребовлі, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Борщева і Бучача конференції зорганізованого громадянства. На цих конференціях виголошував реферати делегат РСУК п. З. Пеленський. По рефератах відбулись дуже оживлені дискусії, з котрих було видно зрозуміння ваги дрібної ощадности серед громадянства.

З МІСЬКОЇ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ.

В „Народній Торговлі“ при живій участи РСУК — йде тепер посилена праця над **скріпленням і розбудовою міської споживчої кооперації.** Випрацьовано загальний плян праці організаційної, інструкторської і пропагандивної, а на щомісячних засіданнях інструкторської колегії слідиться за правильним поступом намічених роботи. Між іншим дня 18. квітня 1937 відбулася конференція відпоручників львівських споживчих кооператив і складів Н. Торговлі. Розглянено труднощі, що гальмують розвій львівських кооперативних крамниць і спільно устійнено практичні методи праці над побільшенням членства і клієнтелі, як також над посиленням закупочної вірности.

—o—

Новини економічної літератури.

„Розбудовуймо промисл“, вид. Українського Технічного Товариства, Львів 1937 — ст. 80, 8°. З нагоди уладження показу „Можливости розбудови рідного промислу“, що відбувся у Львові від 28. березня до 11. квітня ц. р. вийшла книжка під повищим наголовком.

При зростаючім заціхавленню справою промислу в нас відчувався великий брак публікації, яка **ядерно** подавала би стан нашого ринку. Кожний новий підприємець, чи той, що ним щойно **хотів би стати, стрічався з браком основних даних про збут і запотребування на даний артикул.** Дуже часто люди шукати, що мали найкращу волю взятися до якогось промислу, не знали просто до якого виробництва братися. Ходили, питали скільки того чи іншого артикулу йде, чи виріб оплачується, тощо.

Книжка „Розбудовуймо Промисл“ старається виповнити цю прогалину. Для кожного, що інтересується справами промислу чи хоче сам взятися до якогось виробництва, є вона необхідна. Ділиться вона на три частини:

Перша обіймає: Вступне слово — інж. В. Рижевський, слово від КРУП-у — інж. Я. Весоловський, справа фінансування промислу — інж. А. Мілянич. Слово до читача, Пояснення до матеріялу зібраного в книжці та на показі — інж. Р. Вілинський.

Друга частина — це статистичне зіставлення збуту ріжних артикулів через наші підприємства. Артикули ці обіймають такі групи: **кераміку, скло, металеві вироби, електротехнічні вироби, хемікалії, ґуму, волоконні вироби, папір, шкіру, дерево, харчеві артикули і ґалянтерію.**

Вже побіжний перегляд цифр там поданих виказує, що видання подібної книжки було конечне, бо щойно на підставі тих цифр бачимо, які величезні можливости криються у нас для промислу, який в нас повстає паралельно з розбудовою рідної торговлі.

Третя частина — це **табелі.** Перша табеля обіймає бранжове зіставлення промислових і торговельних підприємств на терені трьох східно-галицьких воєвідств. Вона незвичайно цікава, бо дає змогу **зразу зорієнтуватися, скільки й які підприємства в нас істнують** (наші й чужі — бо це є для калькуляції міродайне). Друга табеля подає порівнання стану промислових і торговельних підприємств з 1935 і 1936 р. на терені наших земель. З неї видно особливо поважний зріст промислових підприємств. Третя табеля подає зіставлення промислових свідоцтв на терені трьох воєвідств по поодиноким повітам. Четверта табеля подає зіставлення ремісничих варстатів на терені пяти воєвідств, причім для львівського воєвідства взятий під увагу поділ на християн і жидів. Табелі ці зібрані з ріжних звідомлень, можуть творити **першу підставу при** оцінці господарського стану наших західніх земель. Загально книжка творить **цінний вклад** в нашу популярно-економічну літературу й тому повинна найтися в книгозбірні кожного інтелігентного українця. Можна її набути в Українськім Технічнім Товаристві, Львів вул. Городецьких ч. 1 і по всіх українських книгарнях. Ціна 2 зол. з пересилкою 2.25 зол.

Василь Баричко — „ЗА КРАЩЕ ЗАВТРА УКРАЇНСЬКОГО СЕЛА“. Накладом автора, Львів 1937, стор. 40, ціна 40 сот.

В цій невеличкій брошурці автор представив село Райське, що живе в найбільшому добробуті і користується ріжними добродійствами новітньої цивілізації до телефонів включно. Дійшло воно до того завдяки спільним зусиллям усіх мешканців села, шляхом самодіяльности й організації. Автор показує по черзі всі надбання зразкового села, вживаючи до того белетристичної форми. Брошура надається добре до масового поширення її серед наших селян.

ПРОВІДНИК ПЕРЕМИШЛЯ І ПОВІТУ на 1937 р. Накладом „Зорі“, „Міщ. Братства“ і Філії Союзу Українських Купців. Перемишль, стор. 32.

Після калєндаря-альманаху **„Буг“**, виданого цього року у **Сокалі**, є це другий „провідник“, що позволяє зорієнтуватись в місті і в повіті (перший дотичить Сокаля і сок. повіту, а цей — Перемишля і перем. повіту). Є це справжній адресар, у якому можна найти назви, прізвища й адреси ріжних установ та осіб, угрупованих за званнями. В часах плекання засади „свій до свого по своє“ такий „провідник“ є необхідний, бо дозволяє зорієнтуватись що своє, а що чуже і віднайти потрібного адвоката, кравця, купця чи промисловця. Добре булоб, колиб усі наші повітові міста пішли слідом Сокаля і Перемишля та видали такі льокальні „провідники“. Згодом можнаб видати краєвий провідник, але повний, а не такий, як появився на книжковому ринку перед двома роками.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Найвищии чоловік на світі.

В одному з нюйорських цирків виступає найвищий чоловік у світі — Роберт Вадльов, який ще не має навіть 20 літ. Його висота: 2.60 м.

В журналі американського союзу лікарів появилась стаття д-ра Шарля Роберта, який опікувався Робертом від наймолодших літ.

Роберт Вадльов — син інжиніра зі стейту Ілінойс. Його батько й мати мають зовсім звичайний ріст. Син почав неприродно розростатись у 6 місяці життя. Коли мав 2 роки, важив більше, як 6 літна дитина, а в 11 був на голову вищий від славного велитня — боксера Прімо Карнери. Неприродна величина Вадльова ускладнює йому незвичайно життя. Він не може їздити критим автом. У домі батьків досягає він головою майже до самої стелі. Ліжко і ванна велитня мають 3 м. довжини. Річ ясна, що одяг, взуття і білля мусить він замовляти — бо такої величини не дістане в ніякій крамниці.

Вадльов важить 200 кг. і зїдає дуже багато найріжнороднїших страв. На само снідання їсть він 6 яєць, багато хліба з маслом і пе літру кави.

Психічний розвиток Вадльова був зовсім правильний і він хотів стати адвокатом закінчивши школи. Одначе імпресаріо переконав його, що він заробить куди більше виступами в цирках і музікголях. Велитень послухав цієї ради. „Точка" Вадльова дуже проста. Велитень виходить на сцену в товаристві карликів та оповідає публиці кількома словами історію свого життя.

Ненажора в дешевім ресторані.

Один власник ресторану в Шікаго повідомив публику, що в його льокалі можна за 50 центів зїсти скільки влізе.

Ця реклама мала величезний успіх і гості посунули лавою до дешевого ресторану. Господар затирав на радощах руки і тішився, що величезний оборот даватиме йому чималі приходи. Але кожний бук має два кінці. Так теж і реклама дешевого ресторану мала теж лихі прикмети. Одного дня прийшов рано до дешевого ресторану 21-літний молодець Вілім Гуцан і велів собі подати за 50 центів снідання. Одначе снідання тривало більше як 10 годин. За той час зїв він кілька тарілок юшки, чотирнацять порцій вепрової печені, чотири порції яєшні з солониною, шпараги, пять бульбяних паляниць, кілька салаток, рижовий пудінґ, морозиво, пять чарок кави, дві шклянки чаю і багато інших страв і напитків. Господар приймав спершу з доброзичливою усмішкою замовлення голодного гостя, але вкінці не стало йому терпцю і він заявив, що ще кількох таких ненажорів пустилиб його з торбами. Посоглнуючи вийшов Гуцан із ресторану, заявляючи, що все ще таки має апетит добре попоїсти.

Коли мільонер хоче женитись.

Подружжя з часописних оголошень зовсім буденна річ. Одначе, коли таке оголошення дає до часописів мільонер, виглядає воно на майже неймовірну історію. Один японський мільонер Йосіякі Накамура мав ввесь свій час занятий важними купецькими справами та управою своїх фабрик, що не мав зовсім часу підшукати собі жінки. Тоді дав він до всіх японських часописів оголошення, в якому повідомляє, що хоче оженитись із жінкою, яка не булаб старша від 35—40 літ, при цьому мусілаб бути проворна, інтелігентна і господарна.

Це оголошення мало такий успіх, що Накамура мусів втікати до живця, а поладнання матримоніяльних справ передати своїм кільканацятьом секретарям. Завданням секретарів було впорядкувати всі листи, перевести між ними відповідну чистку і покликати окреме жюрі, яке остаточно мало владити листу кандидаток на жінку мільонера. Ціла праця триває вже кілька тижнів і покищо нема надії на швидке поладнання цілої справи, бо щоденно почта приносить цілі стирти нових листів від дівчат і вдовиць, які мають охоту стати мільонеркою.

Голосові хвилі і горілка.

В Америці винайшли новий оригінальний спосіб, який надає сильнішого смаку „віски" і робить її „старшою". Цей новий винахід застосовує голосові хвилі з незвичайною скількістю дрогань, які доходять до кількасот тисяч і навіть до мільона дрогань на секунду. Ці хвилі, що їх людське вухо не всилі схопити, в застосуванні до фабрикації горілки чи в молочнім господарстві виконують працю найкращої варехи до мішання. Молоко під впливом ультразвукових хвиль буде так докладно вимішане, що відтак сметани не можна вже відділити від молока.

Новий винахід має спеціяльне значіння для виробу ріжного роду серум. Під впливом ультраголосових хвиль знана англійська добірна горівка набирає смаку трунку, який уже бодай кілька літ підстоявся. Експерти заявили, що по 7 годинах горівка набирала смаку 4-літного напитку.

Два міліони прокажених у світі.

Недавно подали польські часописи вістку про випадок прокази у Варшаві. Прокажену, яка привезла свою недугу з Аргентини, перевезли до Естонії. Передостанній випадок прокази занотовано в Польщі ще в 1928 р., значить розмірно доволі давно, коли звaжимо, що Польща лежить між краями, де проказа виступає доволі часто. Ці краї — СССР, Фінляндія, Східна Прусія та інші прибалтійські держави. Скількість прокажених в цілому світі обчислюють на 2 міліони осіб. Перше місце в цій статистиці займають Східні Індії, які можуть почванитися 300.000 прокажених. Багато теж прокажених у Туреччині, Єгипті, Ісляндії та в інших краях. У деяких державах, які ведуть систематичну боротьбу з проказою, число прокажених постійно зменшується. У половині 19 ст. було в Норвегії коло 3.000 прокажених, а перед 8 роками вже тільки 90 осіб.

Прокажених лічать, як відомо, в окремих місцях т. зв. лепрозоріях. Сьогодні таких відокремлених місць уже дуже мало, але були колись часи, що було їх тисячі. На терені нинішньої Франції було в XIII. ст. 4.000 лепрозоріїв.

Ввічливість данської почти.

Майже у всіх европейських краях стягає почта від адресата карні оплати за невідповідне офранкування посилки чи листа. Зовсім інакше в Данії. Коли тамошня почта дістане невідповідно офранковану посилку, доклеює відповідну скількість марок, доручує адресатові а до надавця висилає лист такого змісту:

„Переконані, що Ви не хотіли спричинити адресатові додаткові кошти, долішили ми на Вашій посилці марки на суму... і доручили посилку на подану адресу. Тому просимо на залученій картці наліпити марку на подану суму і переслати до почтового уряду в . . . . ."

Крім таких пригадок не має почта ніякого правного засобу натиску. Одначе почта знаючи чесність данців, певна, що в найближчому часі дістане зворот коштів.

—o—

ПРЕЗ. РУЗВЕЛЬТ ЯК ФІЛЬМОВИЙ АВТОР.

Президент Злучених Держав Франклін Рузвельт збільшив скількість авторів фільмових сценаріїв. Таку сензаційну вістку подали з Голівуду.

Одначе президент Рузвельт не думає робити конкуренції іншим авторам, тому, що він рішив написати твір про соціяльно-економічні реформи. Цю книжку мають у відповідній переробці сфільмувати і нова фільма матиме радше прикмети культурної фільми а не видовища.

36-ЛІТНИЙ ДІДУСЬ.

Своєрідний рекорд осягнув 36-літний Шарль Друе в Обервіліє, недалеко Парижа. Він став наймолодшим дідусем Франції. Уродився він у 1900 р. Його сімнацятьлітна донька вродила 6. листопада 1936 р. донечку, так, що 36-літний Шарль став дідусем. Він дуже гордиться своєю внучкою і своєю новою назвою і має надію, що коли буде мати пятьдесятькілька літ — стане прадідусем. Коли добре піде і коли доживе 70 літ стане прапрадідусем. Шарль Друе надіється, що він матиме справді те щастя стати прапрадідусем.

ГОРЯЧКА РОЗВОДІВ У ЛЬОНДОНІ.

Льондон переживає тепер дві горячки: коронаційну та розводову. З пресових звідомлень виходить, що майже кожна аристократична чи плютократична родина веде саме тепер якийсь розводовий процес. Напр. граф Варвік розводиться по однорічнім подружнім пожитті. Льорд Джерсей, граф Бангур, леді Еліс, і багато інших хочуть чим швидше розвестись.

Найпопулярнішими кандидатами до розводів є славна летунка Емі Джансон-Молісон і гарна акторка Ґлєдіс Купер.

—o—

ВСІ ПОВИННІ БУТИ ВЕСЕЛІ ПІДЧАС КОРОНАЦІЇ.

Міська Рада Льондону видала до мешканців столиці британської імперії відозву, в якій просить, щоб льондонці позбулися на час коронації поважного обличча. Бо гостей подає відозва — — треба витати завжди усмішкою, а не камінним спокоєм та відомою англійською холоднокровністю. Ті зовнішні прикмети не мають щоправда нічого спільного з гостинністю, але всеж таки можуть відстрашити чужинців.

—o—

ПРЕДСТАВНИКИ ГОГЕНЦОЛЄРНІВ НА ЛЬОНДОНСЬКІЙ КОРОНАЦІЇ.

Офіційним представником Гогенцолернів на коронаційних парадах у Льондоні буде третій і одночасно наймолодший син б. наслідника престолу князь Фридрих Гогенцолерн. Той самий князь Фридрих був представником Гогенцолернів на похороні Юрія V.

В майбутності народів повстане питання: тверезість чи господарська руїна? — Т. Едісон.

З життя наших установ.

Загальні Збори Земельного Банку Гіпотечного у Львові.

Дня 17. ц. м. відбулися Загальні Збори акціонарів Земельного Банку Гіпотечного А. С. у Львові. Зборами проводив президент Надзірної Ради п. Модест Каратницький. На Збори зголосилося 37 учасників, які репрезентували разом 46.256 акцій по зол. 100.—, себто 4,625.600 зол. Звіт з діяльности Земельного Банку Гіпотечного за рік 1936. складала Дирекція в особах дир. В. Сінгалевича і д-ра П. Кривуцького. З предложеного звіту довідуємося, що в мин. році була слідна поправа господарської ситуації в промислі і хліборобстві. Ця поправа зазначилася в промислі значним зростом продукції, у хліборобстві в другій половині мин. року звишкою цін на хліборобські продукти. Зате на грошевім ринку все ще не бракувало загрозливих ситуацій, які в квітні м. р. спричинили введення девізових обмежень та заказу торговлі валютами й золотом. По деякім успокоєнню повернулись наново обяви занепокоєння у вересні м. р. в звязку з девальвацією валют б. золотого бльоку, одначе зрівноваження буджету держави і декларація уряду про вдержання сталости валюти принесли під кінець м. р. значне успокоєння.

В таких умовинах Зем. Банк Гіпотечний, користаючи з довіря нашого громадянства, не відчув у більшій мірі загального занепокоєння на грошевім ринку та вспів ще й збільшити свої вклади, як також навязав нові кредитові звязки, що дали йому змогу збільшити свої оборотові капітали та оживити свою діяльність.

З огляду на законну конверсію задовження та все ще таки недостаточну платездатність, з огляду на пільгові закони для хліборобів, вкінці з уваги на дальше непевну ситуацію на грошевому ринку, не міг Банк продовжувати кредитової акції для хліборобів у розмірах попередніх років; усеж таки в обмежених розмірах продовжував Банк і в цім напрямі свою працю в міру ствердження дійсної спроможности хліборобів щодо точної сплати короткоречинцевих кредитів. У мин. році звернув Банк особливу увагу на розбудову короткоречинцевого кредиту для української кооперації для загального збуту й накупу, як також для купців і промисловців, даючи їм на корисних умовинах оборотові кредити і в формі кредитів римесових, і в біжучому рахунку, і дальше кредитів вінкуляційних, експортових, зачетових та заставових Для унаглядненняя діяльности Банку в цім напрямі зауважуємо, що в м. р. признав Зем. Банк Гіпотечний українській кооперації римесових кредитів на 760.000 зол., іншого роду короткоречинцевих кредитів на 1,520.000 зол., разом на 2,280.000 зол., чим немало причинився до успіхів нашої кооперації в мин. році. Попри це українське купецтво і промисл користали в нашім Банку також зі значної помочі у формі ріжного роду кредитів на загальну суму 575.000 зол.

З уваги на те, що в теперішній господарській ситуації хлібороби не можуть користати в більших розмірах з короткоречинцевого, на їх відносини дорогого кредиту, поробив Банк заходи в справі відновлення емісійної діяльности, щоб уможливити їм дешевий довгоречинцевий кредит. Заходи Банку в цій справі ще не закінчені.

Треба також згадати, що в мин. році дістав Банк дозвіл Міністерства Скарбу на видавання вкладних книжечок на оказателя та по введенні девізових обмежень повні права девізового Банку.

Зі спеціяльної частини білянсу треба піднести, що резервові фонди Банку зросли в м. р. на дальших 8 %, себто 35.392.51 зол., при чому фонди ці піднесуться ще на придїл з чист. зиску за р. 1936. у сумі 16.026.33 зол. та дійдуть майже до 500.000 зол. Власних капіталів включно з резервовими фондами має Банк уже тепер 5,473.349.33 зол.

Вклади і біжучі рахунки Банку зросли в м. році кругло на 9% до суми зол. 2,625.359.37. Порівнюючи цю висоту вкладів з власними фондами Банку, треба ствердити, що вклади мають забезпечення не лиш у цілих активах, але також більше як двократне забезпечення у власних капіталах Банку. А це таке забезпечення, якого інші установи не дають. Тому Банк навіть у непевних та загрозливих ситуаціях тішиться повним довірям українського громадянства, яке, хоч ще поволи, зачинає йти за гаслом „Свій до свого" і вертається з вкладами від чужих установ до свого Банку, бо тільки від нього може в потребі очікувати кредитової помочі.

Інші зобовязання Банку, зокрема банкові, збільшилися в мин. році на зол. 362 434.38 себто кругло на 37%.

З активів Банку заслуговує ще на увагу значне касове поготівля (понад 13%). Це в банковому розумінні поготівля високе.

Переходячи до активів Банку, слід ствердити, що кредитова діяльність Банку замикається загальною сумою зол. 8,362.373.30, яка представляе ріжного роду кредити, признані нашому громадянству та установам. Висота цієї суми виказує наглядно велике значіння Банку для українського господарського життя. Колиж взяти ще під увагу, що Банк в діловому році виплатив українській кооперації, купецтву та промислові ріжних кредитів у загальній висоті зол. 2,850.000, то люди доброї волі мусять признати, що Банк розуміє свої завдання супроти власного громадянства і їх належно виконує, хоч у нашій дійсності не уважає доцільним цю свою діяльність якимнебудь способом реклямувати.

У звязку з поправою господарської ситуації поправилась також і виплатність довжників Банку, а це в дальшу чергу причинилось до піднесення його доходовости. Зокрема доходи Банку піднеслися в м. р. на 21%, а видатки у звязку зі збільшенням вкладів і банкових кредитів збільшилися тільки на 2.5%. Збільшення доходів Банку дало також Загальним Зборам змогу вже за минулий рік признати акціонарам Банку 2%-ову дивіденду.

Цей коротко начеркнений перегляд діяльности Банку за мин. рік свідчить про те, що

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА" Ч. 20.

ЛЮБОВ ГУМЕНЮК-ЛУЦІВ.

Батькові імянини.

Відчинив шафу широко і задумався. Краватки, що висіли перед ним на шнурочку, ловили за очі багатством колірів, краткам, кривульками, рисочками. Мінилися, як живі, просилися взяти їх на нинішній день до отого попелястого убрання, що ще вчора нудьгувало у кравецькій робітні. За кілька хвилин різко виступаних годинником, професор Матійчук махнув рукою, якби подразнений власною нерішучістю і сягнув по темно-гранатову. Мала сріблисті зірки, а головне: жінка казала, що вона в доброму, поважному тоні. Так треба на нинішній день, коли очі всієї рідні будуть спинятися на ньому.

Професор Матійчук помічає з теплими гордощами у душі, що хатній настрій уже від самого ранку перемінився. Катря причепурена бігає по кімнатах, докінчуючи рінішні порядки — має за годину іти назустріч панночці, що приїде з села передполудневим поїздом. Учора вона ввесь день так завзято стукала у кухні посудиною, що професор майже ненавидно дивиться на її руки. Тепер вони гуляють із стирочкою по його шафі з книжками.

А жінка?! Він до сліз зворушується на її вид. Причісує зачіску перед „родинним" дзеркалом і крадьки дивиться в її бік.

Скільки життездатности у кожному русі її дрібної постаті, скільки щирої турботи на обличчі у рямках уже сивого волосся! Вистрибує зпоза кухонних дверей з полумисками пиріжків, бубликів і зникає за завіскою в їдальну кімнату. Матійчук ховає гребінець і спирається плечима на нагріту піч. Знову жінчина, швидка хода.

— Юлечко, на що це все?! таж нікого чужого нині в нас не буде!

Зовсім по молодечому, рішуче крутить головою пані Юлія.

— Ніколи у житті не збувала я чимнебудь твоїх імянин і не буду ні тепер, ні на будуче!

Професор Матійчук іде до вікна, дивиться на вулицю, заклавши руки на спину. Чує, як жінка радісним, трошки схвильованим голосом балакає з Катрею. Відтак обі довго сміються, врешті рішуче:

— Йди уже, йди, бо буде пізно!

Тихо. І дома і на вулиці. Десь далеко хтось хльоскає тріпачкою по килимі, гуркотить віз навантажений бочками. Професор настроєний до спомина... у такий день як нині, у 57-ий його імянин.

Спомини, як ці горобчики на краєчку даху протилежної камяниці обсідають його.

Двацять років тому... Так само святочно, хоч був будень, були прибрані кімнати його мешкання, така сама метушня у кухні. Тільки в Юлечки на обличчі були ще румянці, а волосся золоте, з відблиском міді, як колосся пшеничне на загінцях його батька. А „діти" були ще насправді дітьми. Найстарший Олексій у гімназійному однострою гостро шаркнув ногами перед ним і почервонівши збентежений тремким голосом зложив побажання. За ним Надя у вишитій сорочці і полтавському жупанці, відтак Петрусь і Андрійко. Оба „малі" в однакових вишитих блюзках, підперезаних крайкою. Згідливо всі станули перед татусем і зворушливо звеличували його день.

Після святочного обіду (як оця невтомна Юлечка завжди дбайливо приготовляла його!) діти перешіптувались, значуче зиркали на маму і перед батьком став Олексій. Знов поклін і кімнатою стрясав його дзвінкий, хлопячий голос деклямуючи Шевченків „Кавказ".

У грудях професора Матійчука щось рветься, сіпає серцем, розливається горячим жалем. „Гей синку, синку, які у тебе були тоді чудові очі! Яким вогнем палали, яке виявляли завзяття".

Надя ластівочкою щебетала „Мово рідна, слово рідне". З личком пильної квітки, хоча кулачки затискались, аж пальчики біліли! Петрусь і Андрійко співали „дует" „Ой видно село"... Коли „фальшували", то у мамусі крадьки, грізно морщилось чоло. Дружній дует... Держались за руки, а це так зворушувало батька, що схвильованими долонями гладив їхні, вичесані голівки.

Такі то були „його" вечорі тоді, приготовані спільними силами дітей і Юлечки! Яка вона розумна, догадлива! Чудово підбирала точки вечірньої програми, вміла примусити тремтіти на радощах чоловікове серце! Бо гаразд знала який він; не забувала, як то колись лякав він маленького Олексійчика і Надю, співаючи їм над колискою „Соколи, Соколи, ставайте в ряди!..." І все знала, розуміла, не менш його самого шанувала вузенькі грядочки, де під блакитом неба родилась золота пшениця. Професор Матійчук пересуває долонею по голові, дбайлива зачіска іде у ніщо.

Гадки летять стрімголов. Споминів про деякі пізніші роки ледве торкаються, зате в інших глибоко потапають, що аж серце ворушиться. Так, ось так! Олексій — студент, Олексій у військовій шапці і він той сам Олексійчик на чужині. Зразу у листах від нього туга, відтак байдужність, а від недавнього часу глибоке вдовілля, з яким він чомусь-то ніколи перед ним не звіряється, тільки перед мамою.

— Мамусю, я радий! Мамі тут зовсім гарно живеться, а дружина моя (ти будеш її безпечно любити, як познайомишся з нею!). Божа, щира людина!

Може... може Юлечка й буде її любити, але він, Василь Матійчук, батько її чоловіка, ніколи — преніколи! (Далі буде).

Банк, не зважаючи на тяжку ситуацію, яку в часі довготревалої кризи переживали і ще й дальше переживають усі фінансові установи, має здорові основи, бо без трудношів і без чужої помочі легко перебув тяжкий період кризи та твердою ногою станув на шлях дальшого свого розвитку.

Загальні Збори приняли до відома звіт з діяльности, затвердили біланс та признали абсолюторію Дирекції і Надзірній Раді.

На місце уступаючих 4-ох членів Надзірної Ради вибрано нових, а саме: о. мітрата д-ра Йосифа Сліпого, дир. Юліяна Шепаровича, о. проф. д-ра Гавриїла Костельника й о. Володимира Семкова.

У звязку з піднесеним одною групою акціонарів Банку домаганням, щоб перевести вибори членів Надзірної Ради ґрупами, розпише управа Банку, згідно з обовязуючими законами, Надзвичайні Загальні Збори, які переведуть новий вибір усіх членів Надзірної Ради Банку.

Подяка.

Цим складаю подяку Товариству взаімних обезпечень на життя „КАРПАТІЯ“ у Львові за скоре і без зайвих трудношів виплачення повної обезпеченої суми по моєму бл. п. батькові Василеві Тисякові, емер. управ. школи в Свитині.

В глибоким переконанню про потребу життєвих обезпек для громадянства, складаю цю мою подяку для Товариства „Карпатія“ та заявляю, що буду почуватися до обовязку поручати при кожній нагоді серед знайомих це одиноке наше Товариство обезпечень на життя.

Ірина Тисяк-Костинюкова.

Свитин, дня 8. квітня 1937.

ТРИ АНГЛІЙСЬКІ КОРАБЛІ ДОПЛИЛИ ДО БІЛЬБАО.

З Більбао повідомляють, що до тамошньої пристані приплили 3 англійські кораблі з харчами. У Сен Жан де Люз перевела окрема комісія зложена зі старшин членів нейнтервенційного комітету контролю на кораблі.

—o—

ВИЇЗД МІН. ІДЕНА ДО БРЮСЕЛІ.

Райтер подає, що міністр Іден має виїхати в неділю до Брюселі, де залишиться до вівтірка. Французько-англійської декларації у справі Льокарна вичікують сьогодні або завтра.

—o—

НОВИНКИ.

— **Повне видання творів Марка Черемшини.** Вже в найближчому часі появиться у Видавництві „Ізмараґд“ перше повне, критичне, тритомове видання **Творів Марка Черемшини.** Це видання міститиме всю літературну творчість Черемшини. Перший том вийде вже в травні, другий в червні, третій в липні ц. р. Ціна повного видання в передплаті назначена на 9 зол., себто по три золоті за том. По виході книжки ціна буде значно вища. Передплату висилати на адресу: Видавництво „Ізмараґд“, Львів, вул. Косцюшка ч. 5. Конто ПКО 503.062. 762, 1—10

— **Найкращі лиси, пелерники** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна ч. 3.,** тел. 254-46. Приймаю футра літом до переховання.

— **Загальні Збори Руханкового Т-ва „Сокіл-Батько у Львові** відбудуться 25. квітня 1937. р. в год. 9-ій рано у власній салі при вул. Руській ч. 20. 727

— **Ремісничо-Промислова Бурса у Львові** влаштовує Ювилейну Академію 25. квітня ц. р. в год. 6.30 вечором у жовтій салі Народнього Дому (Рутовського 22.) з нагоди 40-ліття Товариства.

— **Мистецька вистава.** В домівці Союзу польських мистців пластиків при вул. Дідушицьких буде відкрита 25. ц. м. вистава, на яку зложиться кількадесять олійних праць, актів, портретів і краєвидів з Волині.

— **До Вп. студентів та всіх українців м. Познаня.** Повідомляю, що великопістні реколекції для студентства та всього українського громадянства м. Познаня зачнуться 26-го квітня ц. р. в церкві оо. Францішканів при вул. Францішканській в год. 19-ій. Дальші конференції будуть виголошувані в такому порядку: в вівторок і в середу вранці Сл. Божа в год. 6.30, опісля наука, вечором в год. 19. молебен до Найсв. Серця Христового й наука. Сповідь у середу пополудні від год 16., в четвер 29. 4. Сл. Божа в год. 6.30 вранці та спільне св. Причастія і проповідь — **О. д-р Осип Кладочний.**

— **Викрадання матуральних тем.** В одній львівській гімназії викрито велику аферу з викраданням матуральних тем. У звязку з тим переведено численні ревізії. Покищо справу держать у тайні.

— **Засідання Комісії мови** НТШ відбудеться у вівторок 27. ц. м. в Бібліотеці Т-ва. Початок в год. 6. веч.

— **Перелицьований „Тарас Бульба“.** Оперу М. Лисенка під цим наголовком большевики вже перелицювали: дещо скоротили, дещо написали наново, впровадили низку народніх пісень (між іншим „Зібралися всі бурлаки“), змінено лібрето, тощо. Незабаром її виставлять на сцені Державної Опери („орденоносця“), причому „творці“ (в тому числі й М. Рильський) сподіваються, що новий „Тарас Бульба“ буде вкладом у творчість Совітського Союзу і що здобуде собі прихильну оцінку „совітського глядача“.

— **Фільварки на ліцитації.** Земське Т-во Кредитове у Львові оголосило спис фільварків, виставлених на ліцитацію в днях 8. травня до 8. червня ц. р. У списі находяться м. ін. мастки: Підгірці і Стрілків пов. Стрий, власність Юл. Бруницького; Олексиниці пов. Борщів, власність Ст. Громницького; Підкамінь пов. Броди, вл. Сумінського; Яблінка і Небіщко пов. Березів, вл. Країнського; Шайківці пов. Підгайці вл. Т. Потоцького; Бишів пов. Підгайці, вл. Гогендорфа; Баличі Підгірні пов. Жидачів, вл. І. Сімона; Тураді і Іванівці пов. Жидачів, вл. Комарніцьких; Угринь пов. Чортків, вл. Потоцьких; Каролівка пов. Рогатин, вл. Парецького; Переволока пов. Бучач, вл. Шавловського; Сушиця Вел. пов. Ст. Самбір, вл. Бакаляржової; Пищатинці і Стрілківці пов. Борщів, вл. Чарковського-Голеєвського; Городець на Волині, вл. Радзівілової.

— **Засуд на українського священика.** Рогатинське староство покарало кількакратно о. Дениса Теліщука пароха Потока арештом за невиконування приписів про урядову мову в листуванні з владою та в справах метрикальних. Крім цього мав ще о. Теліщук судові присуди на збірну кару 9 місяців вязниці за проступок зі 127 ст. Апеляційний Суд у Львові затвердив присуд окружного суду, яким засуджено о. Теліщука на 10 місяців вязниці.

— **Будова людових домів у Зборівщині.** У звязку з перенесенням зборівського повітового старости Альфреда Коцьоли, що був предсідником кураторії будови людових домів і каплиць, у Зборові відбувся з'їзд делегатів місцевих комітетів будови людових домів і каплиць з повіту. Рішено будувати дальше доми і каплиці, при чому затверджено буджетовий прелімінар у висоті 9.000 зол.

— **За перевіз сахарини.** На головному двірці у Львові арештовано б. студента праської політехніки, Івана Пасіку, у якого знайшли 5 кг. перепачкованої сахарини. В часі соймових виборів 1922. р. Пасіка стріляв до Сидора Твердохліба, що кандидував з партії „хлібоїдів“. За те засуджено його на 10 літ вязниці, з якої звільнили його після 7 літ. Не маючи з чого жити, став пачкарем. Його випустили на вільну стопу.

— **Львівська хроніка.** Костел св. Софії обікрали злодії, забравши ріжні цінні предмети і невелику готівку. — У фабриці вудження Лінтнера при вул. Пястів повісився візник Василь Батіг, звільнений зі служби під закидом крадежі.

— **Спроба вимусу.** Юліян Бруніцький, власник дібр у Підгірцях пов. Стрий, одержав письмо з повідомленням, що його чекає смерть, якщо не зложить 100 зол. в означеному часі та в означеному місці в користь „одної орґанізації“. Справою занялася поліція.

— **Краєва хроніка.** В Рожанці Вижній пов. Стрий вибухла пожежа, яка знищила цілий живий і мертвий інвентар Матвія Лучиниця. 70-літній власник побіг до стайні, щоб ратувати свої 2 корови. В стайні було стільки диму, що старець недужий на дихавицю, залишився і згинув разом із коровами, які теж згоріли. — В ріці Стрию втопився 74-літній господар із Східниці, пробуючи переправитись крізь ріку дарабою. — В Закопанім упав сніг і покрив землю верствою 30 цм. заввишки.

— **Кістяк мамута** відкрили в селі Брашевичах пов. Дрогичин при копанні криниці. Справою занявся поліський музей в Пінську. Це вже другий випадок відкриття костей мамута на Поліссі. Тому два роки знайшли такий кістяк при відбудові каналу Огінського.

— **Засудили ґанґстерів.** В Лодзі відбувся судовий процес проти шайки, що схопила до авта Сімона Будзинера, сина багатого промисловця, і вивізши його на село, зажадали від його матери окупу пів міліона золотих, під загрозою, що інакше його вбють. Засуджено: Карла Бухгольца на 5 літ, Генрика Баруха на 4, Стан. Ольшевського і Фел. Бальчинського по 3 роки, а Маріяна Щепаняка на півтора року.

— **З дівчини хлопець.** Відома легкоатлетка Софія Смєнтек у Варшаві піддалася хірурґічній операції, яка зовсім удалася. Наслідком того панна Смєнтек вийде незабаром із шпиталю як Станислав Смєнтек.

— **Большевицький грабунок.** Славну бібліотеку Києво-Печерської Лаври з цінними рукописами й дуже рідкими друками большевики рішили продати з публичного торгу в Північних Державах Америки. Разом з книжками піде на продаж багато священних мистецьких предметів, забраних по церквах і манастирях України, що являються неоціненим історичним скарбом.

— **2.690-ті роковини заснування Риму** святкували 21. ц. м. в Італії. Одночасно було це свято національної праці. На Піяца Венеція в Римі Мусоліні виголосив до народу промову, після чого роздано 1.200 пенсійних книжочок, на які будуть виплачувати досмертні ренти. Одночасно на Капітолі в приявї короля передано нагороди Мусолінія з ділянки мистецтва і науки. Крім того відкрито врочисто нові будинки й установи та посвячено дві нові електричні залізниці.

— **Ріжні вістки.** Жертвою катастрофи у шкільному кіні в Кілінґі в Японії стало досі 12 дітей спалених і 40 попечених. — На французькім летовищі Мейлі вдарив грім у привязаний бальон, причому згинули два пільоти впавши з висоти 600 метрів. — Над південним Сахалином перейшов тайфун, причому погибло кількасот осіб. — В північній Портуґалії появилися масово вовки, виполошені воєнними подіями у Еспанії, і роблять населенню великі шкоди. — З Бурже під Парижем вилетіли до Індій дві летунки, Кле Роман і Ліка Нодек. — Шведська археольогічна експедиція відкопала біля Абу Галіб старинне єгипетське місто незнаної назви.

З кіна.

Кіно „Европа“: „Теодора робить карієру“.

Є це дотепна сатира на маломістечкову атмосферу у тих тихих і добре загосподарованих закутинах Злуч. Держав, де навіть маленькі містечка мають власну ґазету, жіночий літературний клюб і багато добродійних організацій. Одного дня у такому літературному клюбі, складеному головно із старих чудачок та істеричних „старих дівчат“, організують протестаційні збори проти місцевого денника, що почав друкувати повість якоїсь невідомої авторки, повість на еротичну тему. Ніхто не знає, що авторкою є молода гарна дівчина, вихована в домі старих тіток — підойм цього клюбу. Один день проведений у Ню-Йорку перемінює молоду авторку в її погляді на світ; коли вона вертається до тихої хатинки на провінцію, небавком приїжджає за нею один молодий чоловік, що прикидається мандрівним робітником і наймається в її домі за огородника з метою добути її на ширший світ. Методи, яких він хапається, суто-американські і довший час нашого глядача бентежать. Фільма щойно у другій половині починає бути справді весела своїм живішим темпом і кумедними ситуаціями. Ірина Дан у головній ролі, хоч і не має поруч себе відомих акторів, дуже симпатична і справді інтеліґентна.

Кіно „Апольо“: „Дипльоматична жінка“.

Чому молодий дипльомат мусить скривати те, що оженився з жінкою акторкою і чому ця превірна жінка, покинувши сцену мусить знову на неї вернутись?— цього кіновий глядач не мусить розуміти, а досить коли буде бачити цікаву інтригу, що з кожною сценою щораз більше ускладнюється. Гарна, інтеліґентна і превірна жінка в цій фільмі переживає велике щастя і велику траґедію, а обертається ввесь час серед комедіових ситуацій. Ті комедіові ситуації мають мало гумору, зовсім не мають типів і часом навіть не соромляться копіювати деякі тріки з недавніх віденських комедій. Трохи співу, трохи танців, дотепів не більш як пальців одної руки і шкода для того всього таких добрих артистів як Зніч, Цвіклінська, Конрадт і Ґроссівна. Ні сюжету, ні фантазії, ні режисера.

Відозви й комунікати.

КОМУНІКАТ КООПЕРАТИВИ „РІЯ“, ЛЬВІВ, РУСЬКА 20.

У звязку з перепровадженою цукровою кампанією коoп. „Рія“ оповіщує:

1. Цукор для бджіл уже розділений для всіх тих організацій і поодиноких пасічників, які виконали всі формальности. Деякі уряди скарбові затримали наші подання довший час, а то тримають іще до нині, тому висилка цукру до тих місцевостей спізнена. Дотепер не отримали ми ще жадних нарікань на якість доставленого цукру. Для волиняків справу цукру передали ми до філії „С. Г.“ в Луцьку для полагодження справи через тамошню Хл. Палату.

2. Вощину вже висилаємо для тих пасічників, що надіслали свій віск раніше: Хто перший повідомить нас про ріжницю нашої вощини від виробів інших фірм дістане в нагороду пачку насіння медодаїв. Віск приймаємо до перерібки на попередніх умовинах: хто хоче отримати вощину зараз при доставленню воску — мусить заплатити 20 проц. дорожче за перерібку. Ціни воску тримаються досить високо: платимо найвище денні ціни. Хто протягом квітня закупить для нас у пасічників найбільшу кількість воску, дістане нагороду у висоті 10 зол. платних приладдям або насінням медодаїв: найменше треба доставити 20 кг.

3. Приладдя пасічничі і вулики висилаємо по черзі вступу замовлень. Просимо не уrгувати, все буде вислано в порядку. Дріт і приладдя з цинку подорожіли на 10 проц., тому ціни будуть 10 проц. вищі на ці вироби.

4. Мед. Ціни далі тримаються на низькому рівні: споживання меду гречаного є порівнуючи мале. Гірські меди без змін, фреквенція замовлень мала.

5. Оріхи та гриби не піднеслися в цінах і подача далі перевищує попит, тому нема добрих цін на ці продукти.

6. Яблука платяться високо, бо знову звишкували в цінах: ренета Кульона та Красне з Тоскоп платиться в гурті 1.10—1.30 зол. за 1 кг.

—o—

Дописи.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Руханково-вокальний вечір учнів перемиської гімназії. Життя молоді перемиської гімназії пливе буйним руслом. Проявами цього культурного життя є шкільні імпрези, що про них деколи маємо згадки в українській чи також у польській пресі. Цим разом приходиться нам написати про імпрезу руханкову, що дала доказ дбайливого плекання фіз. культури у цьому заведенні, де є двох молодих учителів тілесних вправ, а директор сам ще нині є активним спортовцем. Спортовим рухом у перемиській гімназії кермує — поза пляном навчання руханки — спортовий кружок „Сянова Чайка“, що істнує при заведенні від 1909 р. „С. Чайка“ має свою дуже цікаву історію і в розвою спортового руху в Галичині відограла важну ролю, як це виказав проф. Поліха в „Історії Сянової Чайки“ — з нагоди ювилею 25-ліття Кружка в 1934 р., що появилася друком у гімназійнім звідомленні за 1934-35 шк. рік. В цім Кружку гуртуються найкращі спортовці гімназії. І замітити треба, що між цими найкращими спортовцями — є теж і найліпші учні. І ця саме „Сянова Чайка“ дала свій прилюдний попис перед батьками та запрошеними чужими школами дня 17. IV. ц. р. Програма попису була уладжена „компромісово“, значить поодинокі руханкові точки були переплітані орхестрою, муж. хором, рецитаціями і закінчені інсценізацією. Але всі точки рецитаторські й інсценізація були теж змістом своїм спортові й оригінальні. А мала програма аж 13 точок, яких виведення тривало 2 години. Програма ця своїм укладом і добором заслуговує на те, щоб її представити, а саме: 1) Симф. орхестра учнів відограла композицію Е. Баха: „Весна йде“ — під управою проф. Л. Хилика. 2) Голова „Син. Чайки“, уч. кл. VIII., виголосив розумно оброблену промову п. н. „Вага фізичного виховання“, в якій виказав велику фахову начитаність в тім напрямі. 3) Як третю точку виконали учні кляси VIII б. дуже завзято вправи на поруччах власного, надто трудного укладу. 4) Потім відспівали майже оперово два учні дует — тенор і баритон — з опери С. Заремби „Вій“ у супроводі фортепіяну п. н. „Де ти бродиш, моя доле?“ 5) На пяту точку пішли дуже симпатичні руханкові забави учнів кляси І., що викликали цілу бурю оплесків. 6) Тепер ішла рецитація учня кл. VII. з Верґілевої „Енеїди“, кн. V., в латинській мові, „Змагання кораблів“, а 7) по закінчення першої частини програми виконали учні ріжних кляс дуже плавно вправи на скрині. Другу частину програми 8) розпочав муж. хор піснею Лисенка „Ой пущу я коничenька“ — зі солями теноровим, баритоновим і басовим. Як 9) точка пішли вісімкові вежі старших учнів, що були може найефектовнішою точкою. На 10. точку пішла рецитація в грецькій мові „Агон гиппікос“ (кінні перегони) з Гомерової „Іліяди“ кн. XXIII. у виконанні учня кл. VIII. Потім були дуже пописові трійкові вежі 8 учнів кл. VII—VIII. найліпших мабуть змагунів, що виказували вже неначе циркові осяги. Передостанньою точкою були вправи на козлі і скрині учнів кл. II., що їх виконали вони з підивугідною легкістю і плавністю. На кінець вивели учні інсценізацію вимку з літопису „Повість временних літ“ п. н. „Двобій Русича з Печеніґом“ на тлі гарних декорацій, виконаних двома учнями з кл. VII. Рецитація і діяльоги підчас інсценізації йшли в староукраїнській мові на основі „Іпатського Літоп. Збірника“, що надало інсценізації зовсім архаїчного характеру. Ця точка була дуже оригінальна і становила атракцію вечора. В той спосіб програма лучила спортовий рух з поважною наукою й оперла його на невмирущих взірцях з „Енеїди“, „Іліяди“ та літопису Нестора. Хорами, руханковими точками, режисерією інсценізації та декораціями занялися учні самі. Саля була удекорована виключно в стилю спортовім, а саме: мячами до відбиванки й сітківки, пінг-понговими мячиками, сітківковими ракетами, гаківковими кийками, веслами, дисками, ратищами, рятунковими пасами до плавання, пятьма комплетами до шерму на шаблі і т. п.; а що дохід з імпрези призначила дирекція на будову каюків водної секції „С. Ч.“, то на переді перед сценою висіли на дротах готові вже два каюки з веслами. Декорація ця робила зовсім своєрідне враження. Саля була переповнена, але цим разом переважно молоддю, що переживала кожну руханкову точку разом з виконавцями на сцені. Старші вже цього не розуміють, бо не вичувають; треба самому вправляти якусь ділянку спорту! (К.)

Спорт.

ДОВБУШ — ГАТМАНУЛ ЛЮКА АРБОРЕ 0:2.

Довбуш програв у Радівцях у змаганнях за мистецтво дивізії „Ц“ з тамошнім румунським клюбом. Довбуш грав дуже слабо спешений несправедливим карним.

КОМУНІКАТ ФІЛІЇ К. Л. К. ЛЬВІВ.

Тренінги літньої секції К. Л. К. відбуваються кожного вівтірка і четверга від год. 3. пополудні і кожної неділі від год. 9. рано на площі Сокола-Батька.

Пливацька заправа відбувається кожної неділі на критій пливальні при вул. Яблонівських від год. 3. пополудні.

Нові книжки й журнали.

ORIENS, dwumiesięcznik poświęcony sprawom religijnym Wschodu. Warszawa. R. V. Zeszyt 2. za marzec—kwiecień 1937.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 24. квітня 1937.

БЕРЛІН (357) 19.15 Мазурки та вольси Шопена, 20.10, 21.00 Симф. концерт, БІЛГОРОД (437) 18.30 Соната Ірака, 20.00, 21.00 Веселий муз. вечір, 22.20 Легка й танк. музика, БРАТІСЛАВА (299) 16.45 Театр для дітей, БУДАПЕШТ (550) 13.30 Військ. орх., 17.00 Мадярські нар. пісні в супр. циг. орх., 18.35, 19.00 Сальон. музика, 21.00 Концерт орх. ґітаристів, 22.45, 23.00 Оп. орх., ВІДЕНЬ (507) 12.00, 13.10 Розр. концерт, 15.55 Концерт цитристів, 18.15 Нар. пісні, 19.10, 20.00, 21.00 „Князь гір“ оп. Леґара, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571) 10.30 Для дітей, 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Нар. пісні й танки, 20.10, 21.00 Весняний вечір танку, орх., секстет, 22.30 Музика, КОШИЦІ (259) 11.05 Концерт військ. орх., 13.30, 18.00 Для Закарпаття, 17.40 Мадярські нар. пісні, МІЛЯНО (369) 17.15 Танк. музика, 19.00, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00 23.00 „Любовний напиток“ оп. Доніцетія, МІНХЕН (405) 8.30, 9.00 Музика, 12.00 13.15 Орх. концерт, 14.45, 15.00 Легка музика, 19.40 Нар. пісні, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00 „Дон Карльос“ оп. Вердія, ПРАГА (470) 12.35 Сальон. музика, 15.00 Сто хвилин співу та легкої музики, 16.45 Театр для дітей, 19.55, 20.00 Концерт військ. орх., 22.35 Танк. музика, РАДІО ПАРІ (1648) 13.15 Спів. ресітель, 15.00 Клявесинові твори, 16.30 Для дітей, 17.00, 18.00 Концерт муз. школи, 19.45 Форт. ресітель, 20.15 Вок. дуети, 20.30, 21.00, 22.00 Богослуження д-дур Бетовена, РИМ (421) 20.40 Розр. музика, 21.00 Комедія, 21.40 Орґ. музика, 22.20 Концерт малого хору, 22.45 Танк. музика.

Неділя, 25. квітня 1937.

БЕРЛІН (357) 10.30, 12.00 Музика, 19.00 Камер. музика, 20.00, 21.00 Весела антиця мельодій, БІЛГОРОД (437) 16.50, 19.00 Камер. музика, 19.50, 20.00 Пісні й арії, 20.30, 21.00 Веселий вечір, БУДАПЕШТ (550) 12.30 Оп. орх., 16.45 Скрипка, форт., 18.00 Сольо на ґітарі, 18.45, 19.00 Циг. музика, ВІДЕНЬ (507) 11.45, 12.00 IX. Симфонія Бетовена, 15.40 Форт. квартет ес-дур Двожака, 17.30, 18.00 Розр. концерт, 20.00 Баляди, 20.05, 21.00 Нар. драма, 22.30 Танк. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571) 9.00 Безжурний поранок, орх., сол., 10.45 Шубертові пісні, 12.15 Оп. орх., 14.00 Для дітей, 20.30 21.00 „Тит“ оп. Моцарта, КОШИЦІ (259) 10.25 Словацькі нар. пісні, 12.20 Концерт, 16.35 Пісні, 17.10 Циг. музика, 18.00 Для Закарпаття, МІЛЯНО (369) 17.05, 18.00 „Вольо лібрато“ оп. Цуколі, 19.50 Сценки, 21.00, 22.00 „Бако ін Тоскана“ оп. Рец. Бродзі, МІНХЕН (405) 9.30 Соната ц-моль Бетовена, 12.00 Військ. орх., 13.00 Концерт орх., 15.05 Фрагм. із смичк. квартетів Бетовена, Бородіна, Двожака, Моцарта, 19.20 Веч. концерт, ПРАГА (470) 11.15 Бахові твори, 17.50 Вок. інстр. концерт, РАДІО ПАРІ (1648) 12.20 Релігійна музика, 13.15, 15.00, 20.15 Спів. ресітель, 14.00 Для дітей, 15.15 Концерт рос. хору, 15.45 Вок. концерт, 16.00 „Буборуш“ гум. сценка Куртліна, 17.00, 18.00 „Синя птичка“ авл. Метерлінка з муз. А. Вольфа, 19.00 Сценка, 20.30, 21.00 22.00 Театр Уяви, РИМ (421) 17.05, 18.00 „Ля філія ді Єфе“ орат. Дж. Карісімі на сол. голоси й орх., 19.50 Сценки, 20.40, 22.20 Розр. музика, 21.00 Солісти, ШТУТҐАРТ (523) 20.00, 21.00 „Дер Вільдшіц“ оп. Льорцінга.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота, 24. квітня 1937.

6.30 Ранішня авдиція, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Співаймо пісеньки, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Ансамбль Альман і Оттон із участю двох фортепіянів, 12.40 Полудневий денник, 12.50 Вплив механічного зарізу на ринок обороту живиною, 14.30 Проголошення конкурсу з нагородами для дітей: Чому ми повинні любити та шанувати ліс; Театр Уяви для дітей: „Про що шумить ліс“ муз. авд., 15.00 Господарські вістки, 15.15 Легка музика з гр. пл., Наша програма та Комунікат про конкурс ККО, 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Польська нар. музика, гр. пл., 15.50 „Молоді поезії“ поезії, 16.00 Програма на завтра, 16.05 Карузо, гр. пл., 16.15 Із Марійської вежі дивимося на Краків, 16.50 Концерт дутої орх., 17.50 Огляд видань, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10, 18.15 Спортові вістки, 18.20 Моцарт, із гр. пл., 18.35 Львівський актуальний фейлєтон, 18.50 Краків і Познань у культурному житті Польщі, 19.00 Весняні інвестиції, Музика з гр. пл., 19.30 „При вечірньому чайку“ сопран, два форт., ревелєрси, тенор, скрипка, гротески, 20.30 Літер. новини, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт: фортепіян, спів, смичк. тріо, хор, 21.50 Пів години імпер тинеці без дроту, 22.20 До танку, мала орх., рефрени, у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика, гр. пл.

Неділя, 25. квітня 1937.

8.00 Сигнал часу, 8.03 Для села: Хліборобська газетка, Музика з гр. пл., Актуальна хліборобська гутірка, 8.21 Музика з гр. пл., 8.27 Союзи передових господарств, 8.42 Єрнефайль: Прелюдія гр. пл., 8.45 Програма на нині, 8.50 Ранішній денник, 9.00 Концерт орх., 9.45 Відпуст на св. Войтіха в Ґнєзні; музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Симфонічний поранок, орх., скрипка, 13.00 Золотничі мистецькі емалії, 14.00 Серед веселої скалатівської громади, 14.30 Нар. капеля, 15.05 „Шаяно ваторинка“ паяні образки на шклі, В. Поля, 15.30 Для села: Ліс у нар. господарстві; Засів, словно-муз. авд., Огляд ринків рільних продуктів, 16.20 Оперетковe попурі, гр. пл., 16.45 Театр Уяви: „Баль, що не відбува-

Замкнення рахункове ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО С. А. У ЛЬВОВІ за діловий рік 1936.

РАХУНОК БІЛЯНСУ

ЧИННИЙ СТАН:

Каса: суми до диспозиції в Банку Польськім ПКО, Бку Госп Краєвого і Держ. Бку Рольнім		421.595.51
Валюти		29.643.—
Цінні папери:		
а) державні позички	166.954.28	
б) гіпотечні папери	24.485.02	
в) акції	32.850.93	224.290.23
Уділи і акції в консорц. інтер.		50.989.50
Краєві банки	70.648.37	
Заграничні банки	30.754.90	101.403.27
Здисконтовані векслі		1.453.906.38
Біжучі рахунки (дебет. сальда):		
а) забезпечені	559.054.65	
б) незабезпечені	59.344.30	618.398.95
Термінові позички		3.181.707.55
Належитости з конверз. договорів		1,733.173.21
Недвижимости		474.469.31
Ріжні рахунки		1,615.076.58
Гіпотечні позички		198.584.88
Гіпотечні відсотки		43.617.06
		10,096.855.45

ДОВЖНИЙ СТАН:

Власні капітали:		
а) акційний	5,000.000.—	
б) резервовий	242.309.65	
в) прочі резерви	58.405.71	
г) амортизаційний капітал	172.633.97	5,473.349.33
Вкладки:		
а) термінові	1,095.167.70	
б) з віста	1,057.973.10	2,153.140.80
Біжучі рахунки (кредит. сальда)		472.218.57
Інкасові зобовязання		1.307.32
Реєсконт		467.859.85
Дисконто акцептів Акц. Банку		770.278.—
Краєві банки	96.053.—	
Заграничні банки	1.380.07	97.433.07
Ріжні рахунки		269.845.32
Заставні листи		198.584.88
Непідняті купони заст. л.		27.069.78
Відсотки за р. 1937		29.583.11
Зиск		136.165.42
		10,096.855.45

Гарантії 29.765.32
Інкасо: 44.118.97

РАХУНОК СТРАТ І ЗИСКІВ

Видатки:

Виплачені відсотки і провізії	181.739.02
Адміністраційні кошти	240.872.88
Податки	22.491.24
Амортизація	6.433.76
Відписи	84.074.12
Ріжні	18.909.12
Зиск	136.165.42
	690.705.56

Зиск з р. 1935	29.323.20
Побрані відсотки і провізії	615.137.98
Доходи з недвижимости	4.012.51
Ріжні	42.231.87
	690.705.56

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:
о. Тимотей Ковалюк вр. Володимир Кузьмович вр. Маркіян Кисілевський вр.

ГОЛОВНИЙ БУХГАЛЬТЕР:
Яків Косоноцький вр.

ДИРЕКЦІЯ:
Володимир Сінгалевич вр. Д-р Павло Кривуцький вр. Степан Волошиновський вр.

ся" Я. Майснера, 17.15 Підвечірок при мікрофоні, мала орх., пісеньки, гітара, рецитації, 18.10 Актуальна гутірка, 19.15 Мельодії у транскрипції Г. Мутона, сальон. орх., форт., 19.20 Концерт солістів, гр. пл., спів, гр. пл., 19.45 Літературні хвилини: „Віднайдений усміх" С. Богданської, 20.00 Пісні Шуберта (з „Гарної мельничка"), Фішлер бас, форт., 20.20, 20.32 Спортові вістки, 20.40 Політичний огляд, 20.50 Вечірній денник, 21.00 „Авантура на Олімпі" вес. авд. Софії Наврoцької, з муз. Ерінна, 21.30 Форт. ресіталь Ярошевич-Гулевіцької, 22.00 Данів хор. 23.00 Танкова музика з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Купно — продажа: Бельги бельг. 89·48, 89·50, Доляри американські 5.28·00, 5.25·50, доляри канад. 5.28·00—5.25·50, Фльорени гол. 290·02—288·30, Франки фр. 23·51—23·37, Франки швайцарські 121·00—120·00, Фунти англ. 26·16—26·00, Гульдени данц. 100·20—99·80, Корони ч. 16·40—15·80, Кор. дан. 116·79—115·95, Кор. норв. 131·43—130·45, Корони шв. 134·68—133·70, Ліри італ. 24·30 — 23·50, Марки фінл. 11·57 —11·00, Марки нім. 124·00—121·00, Шил. австр. 97·50—96·50. Марки нім. срібні 129, 126.

Акції.

Банк Польський 100·50, Цукор 30·60, Вугіль 20·50, Лільпоп 13·50, Моджеїв 9·20, Островець 28·25, 28·50, Стараховичі 32·60, 32·75.

Тенденція дещо сильніша.

Папери.

3 поз. інвест. 1 ем. 66·00, серія 66·00 2. ем. 65·00, серія нейот., 5 конверс 58·53, 59·00, 6 дол. 54·50, купон 6·47 4 проц. прем. дол. непот. 7 стабіл 368·00 купон 3·35. 4 проц. поз. консолід. 55 75 54·25, 54·38, два ост. сотні.

Тенденція дещо слабша.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 23. квітня ц. р. кооператива платив за льоко Львів:

1 кг. масла десерового бльок. без опакування . . . . . 2.95 зол.
1 кг. масла десеров. бочкове та експ. включно з опакув. 3.00 „
молоко від 22. IV. ц. р. . 0.18—0.19 „
копа яєць . . . . . 2·60 „

Тенденція на масло, молоко та яйця сильна.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 23. IV. ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахоківарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Індички І. кл., добре умясенні, повногруді товсті 1.45 зол.
Курки молоді І. кл. товсті без напивку на ногах від 1.80 кг. вгору 1.10 „

Слабших сортів від вище поданих не приймає.

Подяка.

Подобалося Всевишньому покликати невадійно до вічности нашого Найдорожчого Мужа і Батька, бл. п. Д-РА ОСТАПА ПРИЯМУ. Усім, що словом і письмом поспішили з висловами співчуття, потіхи та помогли нам у тім великім, тяжкім горі і нещасті злагодити наш біль, складаємо щиру і сердечну подяку та нашу глибоку вдячність. Під тим важким ударом ми не в силі нині всім зокрема подякувати, тому нехай оці скромні слова заступлять нашу добру волю сплатити всім довг вдячности. Дякуємо уклінно Їх Ексц. Впреосв. ц. Митрополитові Кир Андреєві гр. Шептицькому за зворушливі теплі слова потіхи і ласкаві молитви, — дякуємо Єго Ексц. Преосв. Кир о. Д-р Ів. Бучкові за ласкаву відправу панахиди і випровадження тлінних останків з дому жалоби, — дякуємо Єго Ексц. Преосв. Кир о. Никиті Будці і Впреп. о. Прелатові Ал. Ковальському за висловлене співчуття і молитви при домовині, — дякуємо Впреп. о. Ректорові Митратові Д-р Йос. Сліпому і Всч. о. проф. Рудеві за відправу панахиди та хорові питомців Богословської Академії за прегудовий спів при панахиді, — дякуємо Впреп. о. сов. Володимирові Садовському і Всч. о. проф. Хомикові за відправу панахиди і участь в похоронах, — Впреп. о. кап. Кишакевичеві і Всч. о. сов. Дудкевичеві за відправу панахиди і провід у похоронах та Всч. о. кап. Лужницькому, о. кап. декановi Гірнякові, пароховi з Винник, о. сов. Ковалюкові, о. проф. Горчинському, о. катих. Каштанюкові, о. Жданові і о. Дзедзинкові за ласкаву участь у похоронах. З черги дякуємо мужеському хорові філії держ. гімназії у Львові за спів при панахиді і обом відділам II.-ої кляси гімн. за участь у похоронах. Дякуємо дальше хорові п. ради. Купчинського за звеличання похоронів своїм співом. Щира подяка від нас Українському Лікарському Товариству за корпоративну участь в похоронах, а п. Д-р Музиці за прощальне надгробне слово над домовиною Покійника. Дякуємо також за участь у похоронах „Молодій Громаді" та Товаришам вязвольних змагань, вкінці дякуємо усім Приятелям, Знайомим і Родині, Похоронному Товариству „Харіс" та всім тим дуже численним громадянам, які своєю участю в похоронах віддали останню прислугу Дорогому Покійникові в Його останній туземній дорозі. За численні вінці і квіти, зложені на домовину Покійника теж наша щира подяка. Всім, що в якийнебудь спосіб виявили нам свої шляхотні почування у тій тяжкій хвилині мого життя складаю іменем моїм і дітей щире Спаси-Біг.

У Львові, 15. квітня 1937.

Іванна Шмериковська-Приймова — дружина, Олександер і Романа — діти.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.